07-07-2024 † ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῷ, καὶ τῆς † Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

Ἦχος α΄. Ἑωθινὸν Β΄.

Ἦχος Πα

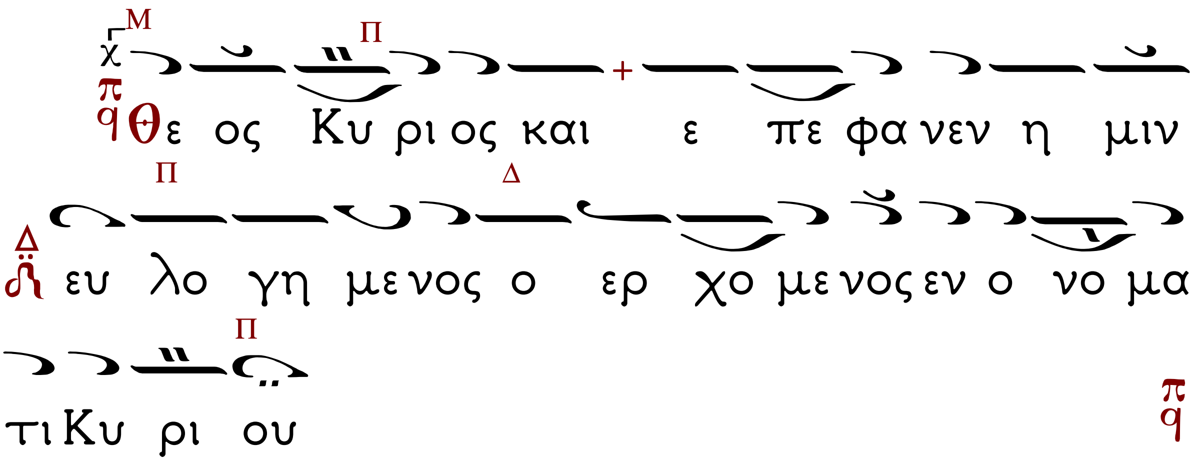

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

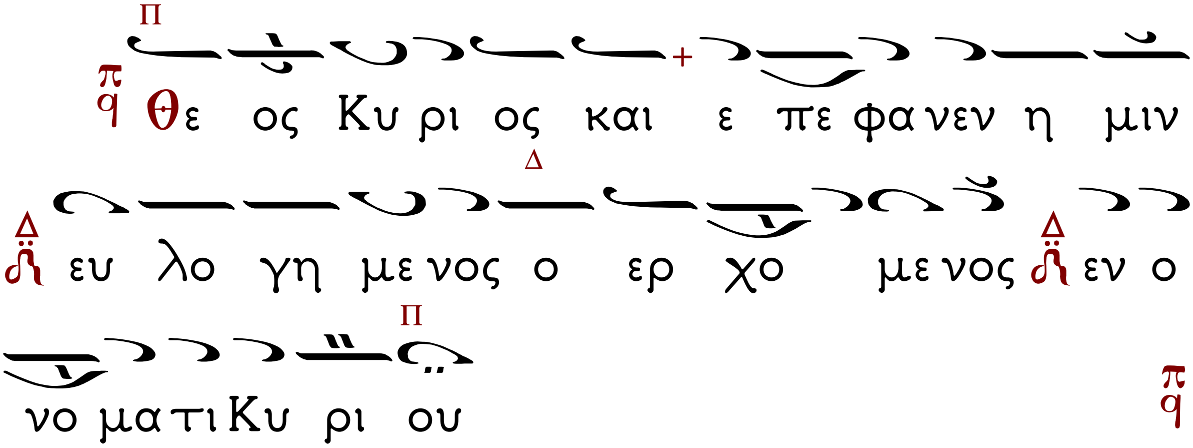

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι

ου δαι αι ων και στρα τι ω των φυ λα σον

των το α χραν τον σου σω ω μα α νε ε

στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με νος τω

κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ

να α μεις των ου ρα νων ε βο ο ων σοι

Ζω ω δο τα δο ο ξα τη α να στα σει σου

Χρι στε δο ο ξα τη βα σι λει α σου δο ξα

τη οι κο νο μι α σου μο νε φι λα αν θρω ω

πε

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Κυριακῆς.

Ἦχος Δι
Δόξα.
Η α μνας σου Ι η σου κρα
ζει με γα λη τη φω νη σε νυμ φι ε μου
πο θω και σε ζη του σα α θλω και συ σταυ
ρου μαι και συν θα πτο μαι τω βα πτι σμω ω
σου και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ σω
συν σοι και θνη σκω υ περ σου ι να και ζη
σω εν σοι αλλ ως θυ σι αν α μω μον προσ
δε ε χου την με τα πο θου τυ θει σαν σοι
αυ της πρε σβει αις ως ε λε η μων
σω σον τας ψυ χας η μω ω ων

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι

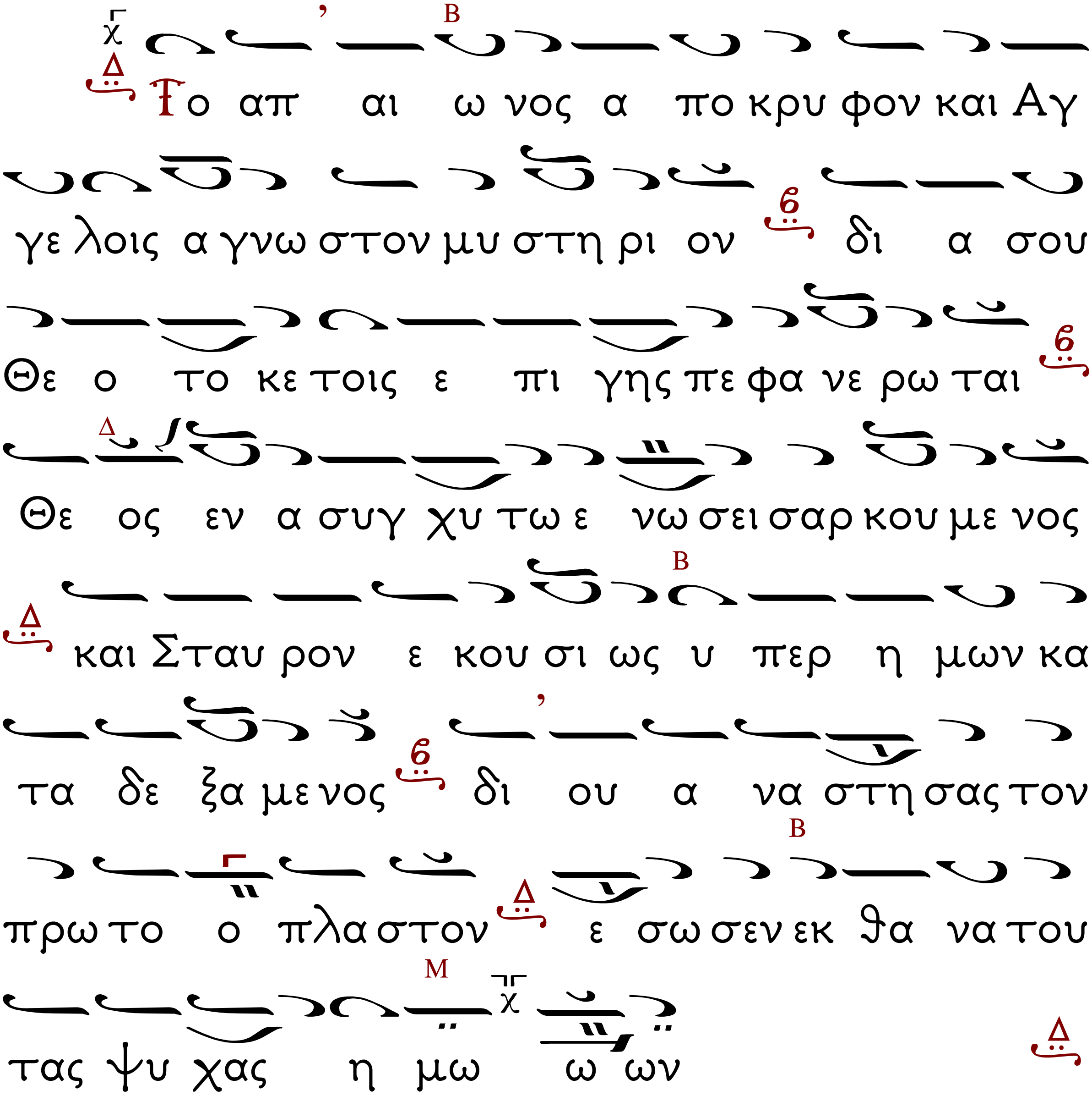

Ἀναστάσιμα Καθίσματα.

Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν.

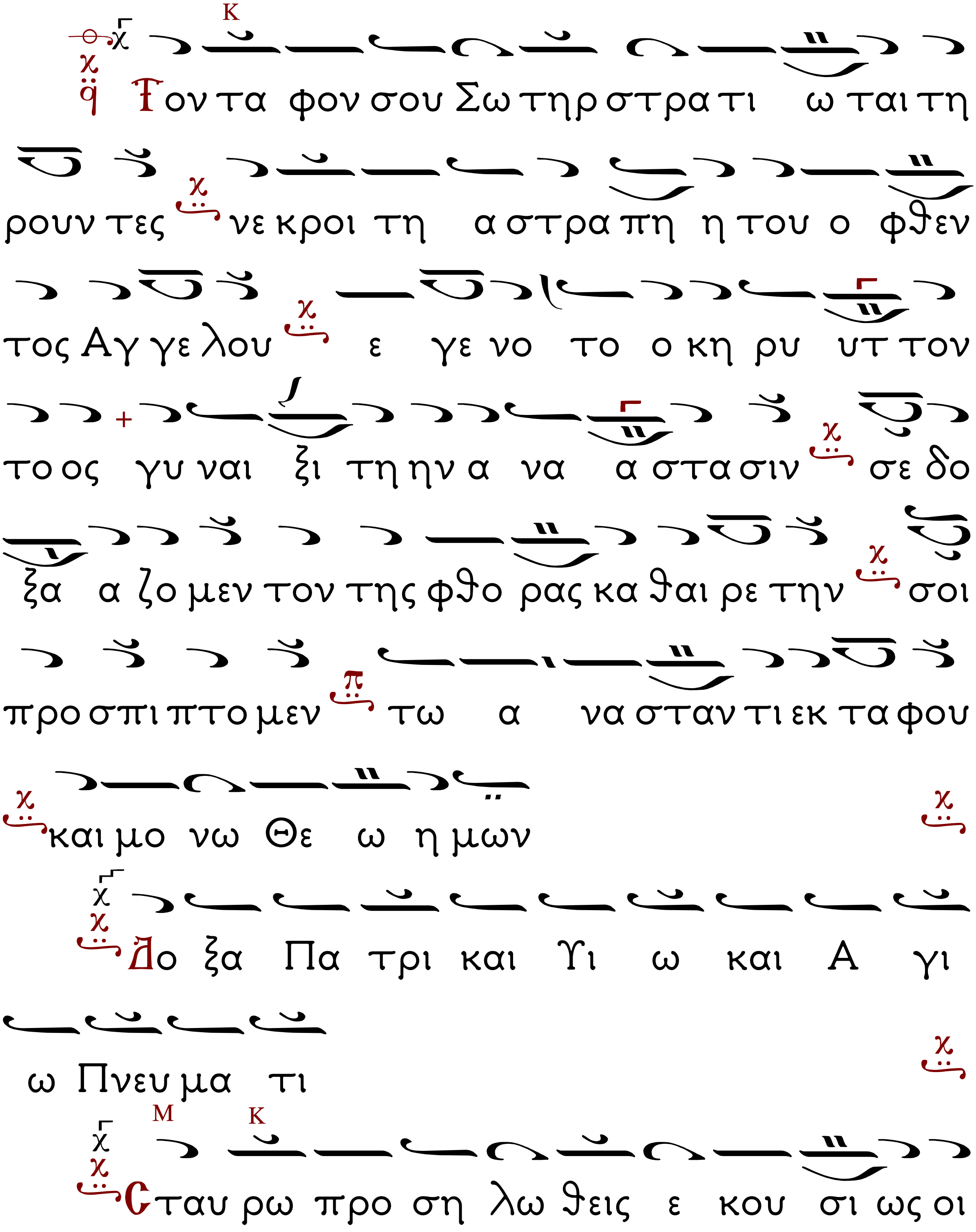

κτιρ μον εν μνη μα τι τε θει εις ως θνη τος ζω

ο δο τα το κρα το ος συ νε ε τρι ψα ας δυ

να τε τω ω θα να α τω σου σε γαρ ε ε φρι

ξαν οι πυ λω ροι οι του Α δου συ συ νη γει ρας

τους απ αι ω νος θα νεν τας ως μο νος

φι λαν θρω πος

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Θεοτοκίον. Του Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι

Παρ θε νε το χαι αι ρε συν τη φω νη ε

σαρ κου το ο των ο ο λων Δε σπο της εν σοι

τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο δι και ος

Δα βιδ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των ου

ρα νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ξα

τω ε νοι κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ

ελ θο ον τι εκ σου δο ξα τω ε λευ θε ρω

σαν τι η μας δι α του το ο κου ου σου

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον

το ορ θρι αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν

θε α σα με ναι ε τρε μον ο τα φος ε ξη

στρα πτε ζω ην το θαυ μα κα τε πλητ τεν αυ

τας δι α του το α πελ θου ου σαι τοις μα

θη ταις ε κη ρυτ τον την ε γερ σιν τον Α δην

ε σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και

δυ να τος και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν

τας τον της κα τα κρι σε ως φο βον λυ σας δυ

να α μει Σταυ ρου

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Εν τω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η

των α παν των και εν νε κροις λο γι σθεις ο

α θα να τος Κυ ρι ος α νε στης τρι η με

ρος Σω τηρ και η γει ρας Α δαμ εκ της φθο ρας

δι α του το αι Δυ να α μεις των ου ρα νων

ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις

πα θη μα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα

σει σου δο ξα τη συγ κα τα βα σει σου μο νε

φι λα αν θρω ω πε

Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην *Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Μα ρι α το σε πτον του Δε σπο του δο

χει ον α να στη σον η μα ας πε πτω κο τας εις

χα ος δει νης α πο γνω ω σε ω ως και πται

σμα των ων και θλι ι ψε ων συ γαρ πε ε φυ κας

α μαρ τω λων σω τη ρι α και βο η θει α και

κρα ται α προ στα σι α και σω ζεις τους δου

λους σου

Εὐλογητάρια.

Ἦχος πα Πα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και ω μα τα σου

Των Αγ γε λων ο δη μος κα τε πλα γη ο ρω ων σε εν νε κροι οις λο γι σθεν τα του θα να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ Α δου παν τας ε λευ θε ρω σαν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και ω μα τα σου

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ
σιν ω μα θη τρι αι κιρ να τε ο α
στρα πτων εν τω τα φω Αγ γε λος προ σε
φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ μεις
τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ
ε ξα νε ε στη του μνη μα τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
με τα δι και ω μα τα σου

Λι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον
προς το μνη μα σου θρη νο λο γου σαι αλλ ε
πε στη προς αυ τας ο Αγ γε λος και ει ει πε

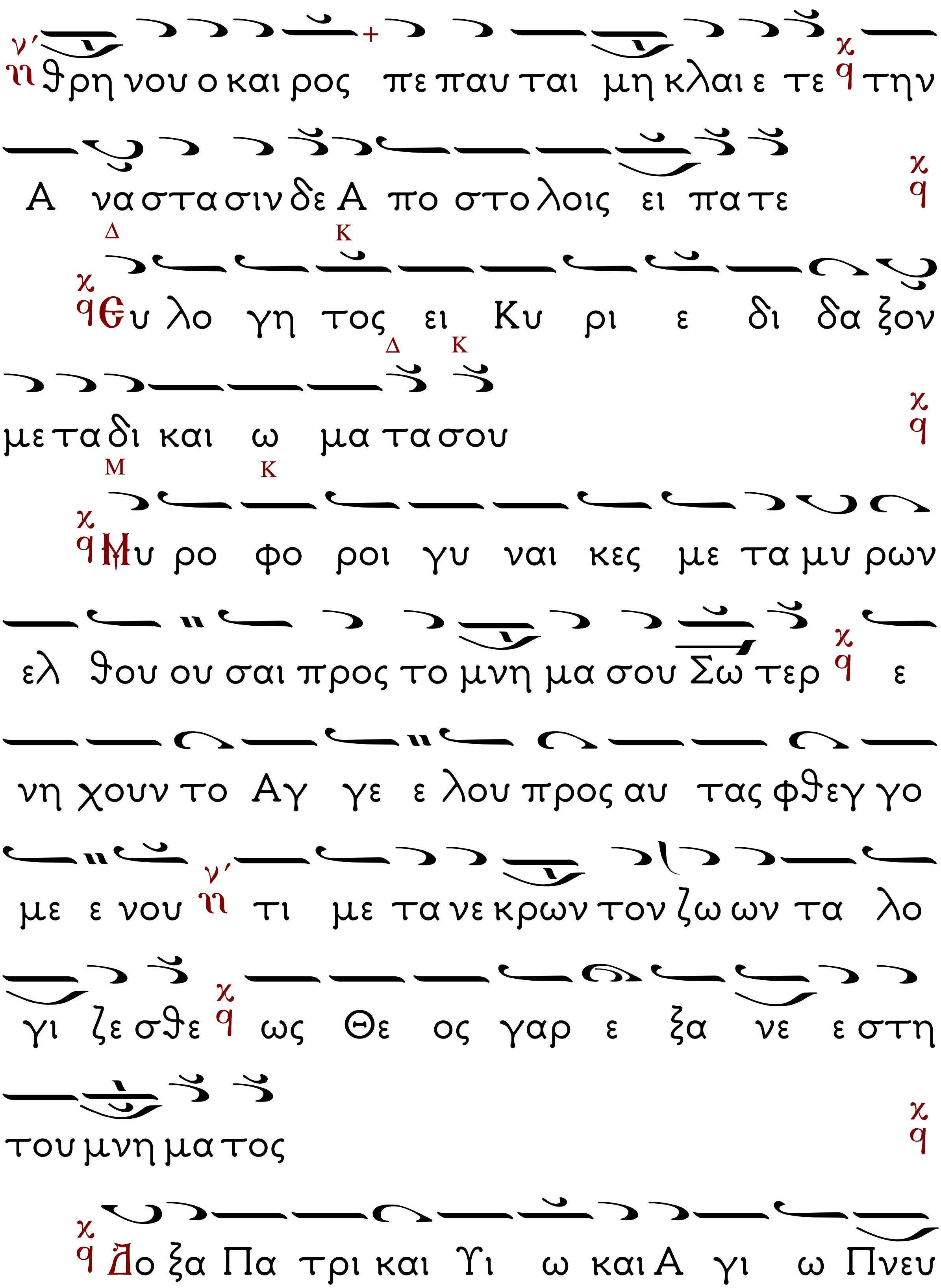
Θρη νου ο και ρος πε παυ ται μη κλαι ε τε την
Α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει πα τε
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον
με τα δι και ω μα τα σου
Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ ε
νη χουν το Αγ γε ε λου προς αυ τας φθεγ γο
με ε νου τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο
γι ζε σθε ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε στη
του μνη μα τος
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Προ σκυ νου μεν Πα τε ρα και τον του ου

του Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την

Α γι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι

α συν τοις Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α

γι ος Α γι ος Α γι ος ει Κυ ρι ε

Και νυ υν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Ζω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω

σω Παρ θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ

μο νην δε τη Ε ευ α αν τι λυ υ πης πα

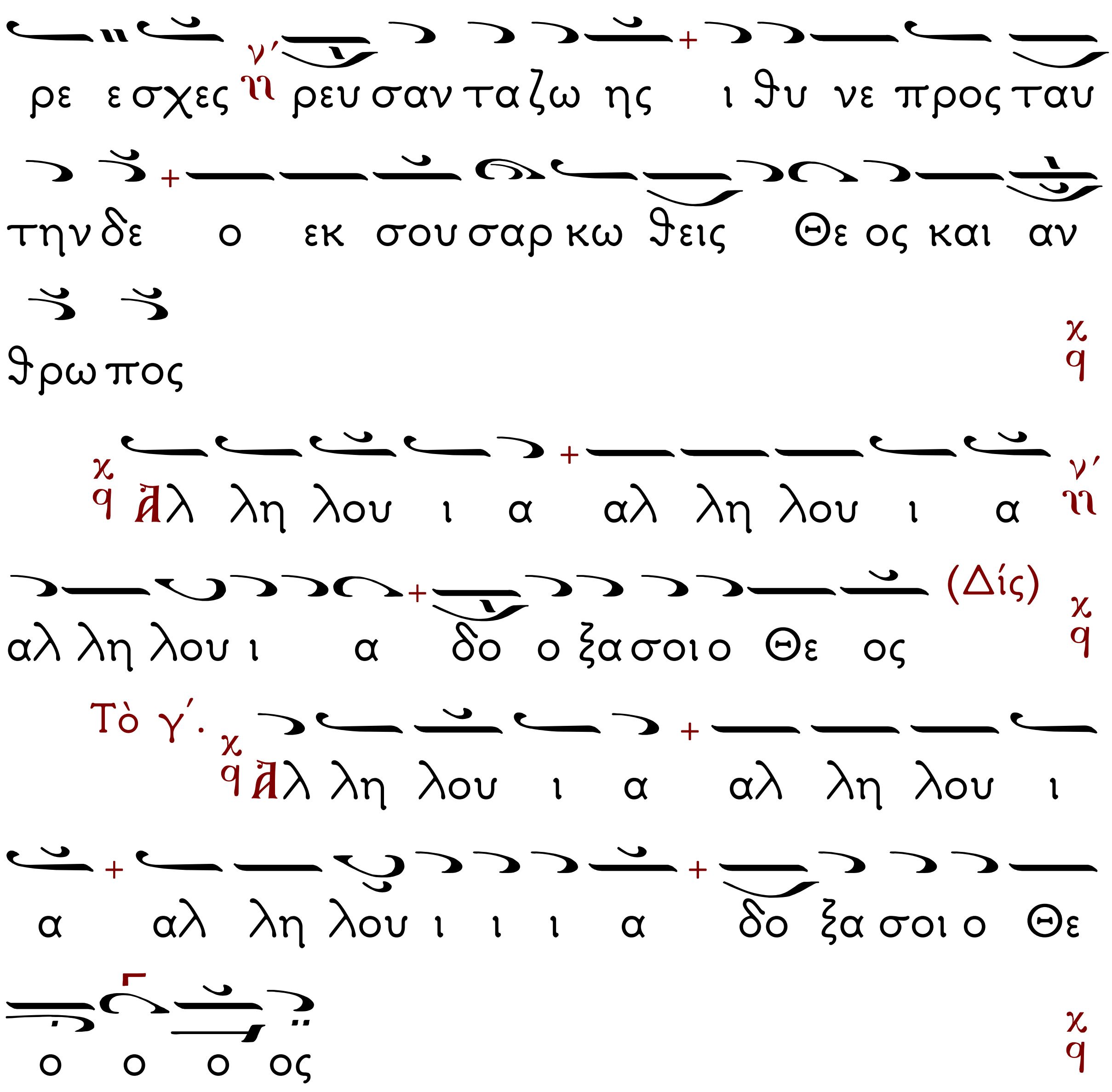
ρε εσχες ρευ σαν τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ
την δε ο εκ σου σαρ κω θεις Θε ος και αν
θρω πος
Αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α
αλ λη λου ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος (Δίς)
Τὸ γ΄. Αλ λη λου ι α αλ λη λου ι
α αλ λη λου ι ι ι α δο ξα σοι ο Θε
ο ο ο ος

Ἡ Ὑπακοή.

Ἡ τοῦ Ληστοῦ μετάνοια, τὸν παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'

νας των αι ω νων α μην

Ἅ γι ω Πνευ μα τι τι μη και δο ξα

ωσ περ Πα τρι πρε πει α μα και Υἱ ω δι α

του το α σω μεν τη τρι α δι μο νο κρα το

ρι α

Ἀντίφωνον Β΄. Εἰς τα ο ρη των σων υ ψω

σας με νο μων α ρε ταις εκ λαμ πρυ νον ο Θε

ος ι να υ μνω σε

Δε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε

φυ λα ξον με φρου ρη σον μη πυρ με φλε ε

ξη της α μαρ τι ας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και
νουρ γει ει ται πα λιν δρο μου σα εις το πρω τον
ι σο σθε νες γαρ ε στι Πα τρι και Λο γω

Ἀντίφωνον Γ'. Ε πι τοις ει ρη κο σι
μοι ο δευ σω μεν εις τας αυ λας του Κυ ρι ι
ου ευ φραν θη μου το πνευ μα συγ χαι ρει η
καρ δι α

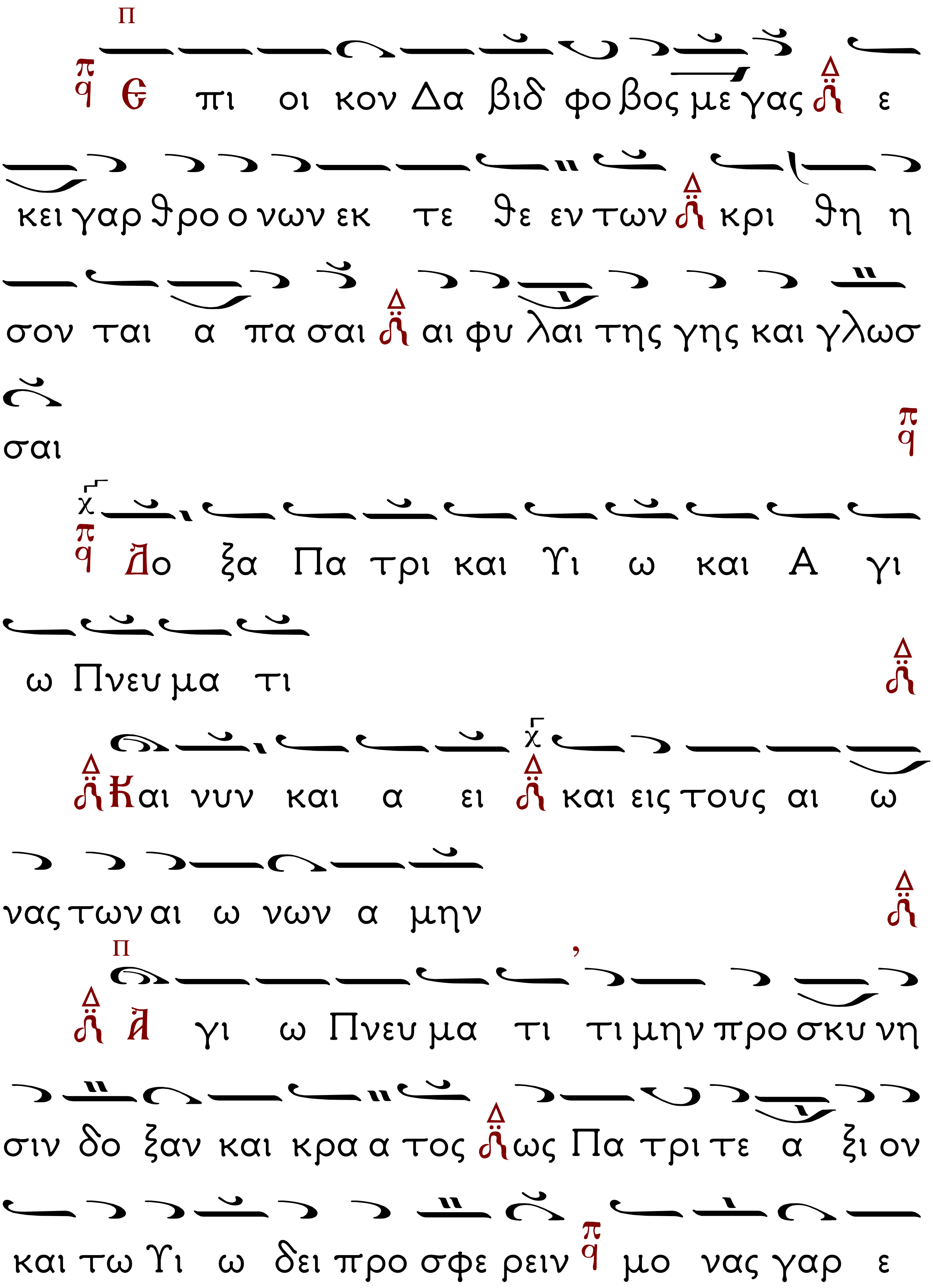
Ε πι οι κον Δα βιδ φο βος με γας ε
κει γαρ θρο ο νων εκ τε θε εν των κρι θη η
σον ται α πα σαι αι φυ λαι της γης και γλωσ
σαι
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην
Α γι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νη
σιν δο ξαν και κρα α τος ως Πα τρι τε α ξι ον
και τω Υι ω δει προ σφε ρειν μο νας γαρ ε

ὁ β' χορός

στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ

ου προ σω ποις

Τὸ Προκείμενον.

Νυν α να στη σο μαι λε

γει Κυ ρι ος θη σο μαι εν σω τη ρι ω πα

ρη σι α σο μαι εν αυ τω (Δίς)

Στίχος.

Τα λο για Κυ ρι ου λο για α

γνα αρ γυ ρι ον πε πυ ρω με νον δο

κι μι ον τη γη κε κα θα ρι σμε νον

ε πτα πλα σι ι ως

Νυν α να στη σο μαι λε γει Κυ ρι

ος θη σο μαι αι εν σω τη ρι ι ω πα

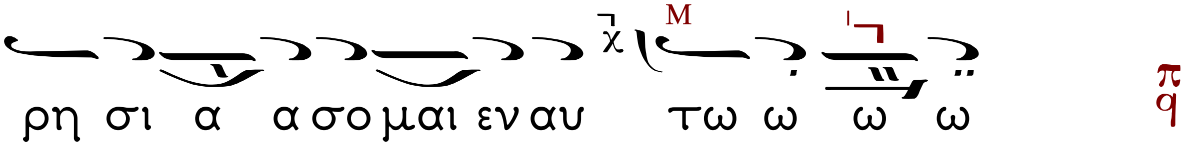
ρη σι α α σο μαι εν αυ τω ω ω ω

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: Ἀ μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον. Ἀι νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Και τω πνευ μα τι σου

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: 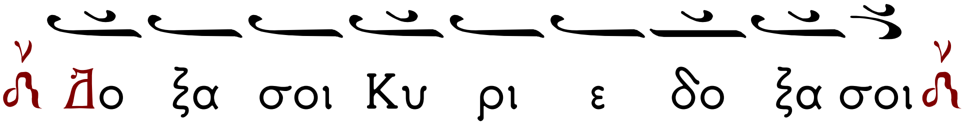

Δο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Ἦχος Δι

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε
ος κα τα το με γα ε λε ος σου και
κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου ε
ξα λει ψον το α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της
α νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι
ας μου κα θα ρι σον με

Ο ο τι την α νο μι αν μου ε
γω γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε
νω πι ον μου ε στι δι α παν τος

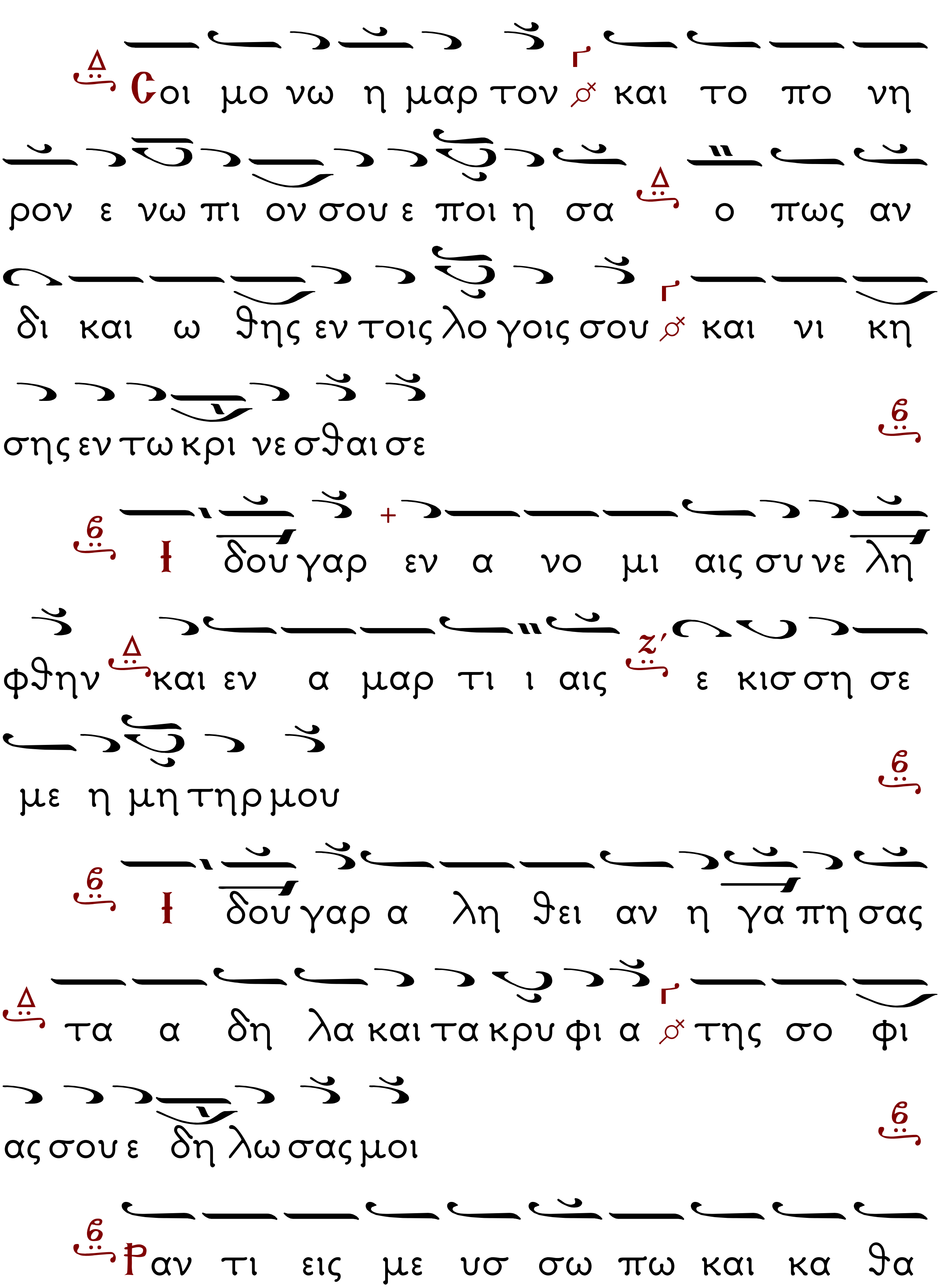
Σοι μο νω η μαρ τον και το πο νη
ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως αν
δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και νι κη
σης εν τω κρι νε σθαι σε
Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη
φθην και εν α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε
με η μη τηρ μου
Ι δου γαρ α λη θει αν η γα πη σας
τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι
ας σου ε δη λω σας μοι
Ραν τι εις με υσ σω πω και κα θα

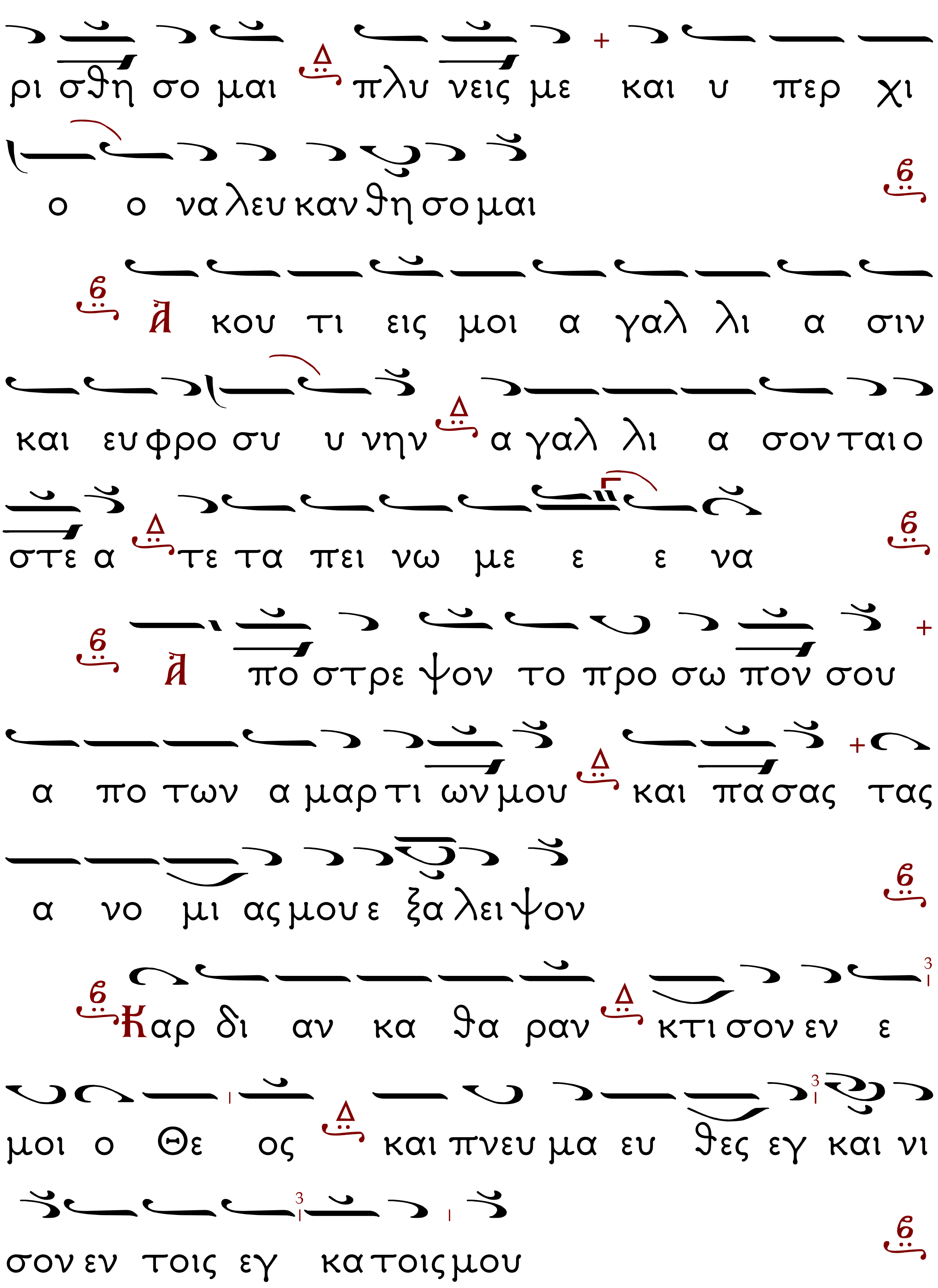
ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ χι
ο ο να λευ καν θη σο μαι
Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν
και ευ φρο συ υ νην α γαλ λι α σον ται ο
στε α τε τα πει νω με ε ε να
Α πο στρε ψον το προ σω πον σου
α πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας
α νο μι ας μου ε ξα λει ψον
Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε
μοι ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι
σον εν τοις εγ κα τοις μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ
σω που σου και το Πνευ μα σου το α γι ον
μη αν τα νε λης απ ε μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν
του σω τη ρι ου σου και πνευ μα τι η γε
μο νι κω ω στη ρι ξον με

Δι δα ξω α νο μους τας ο δους σου
και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ψου
σι

Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος
ο Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι

α σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην σου

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το στο ο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε

ξου δε νω σει

Ἀ γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο
κι α σου την Σι ων και οι κο δο μη
θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και
ο συ νης α να φο ραν και ο λο καυ τω
μα τα

Το τε α νοι σου σιν ε πι το
θυ σι α στη ρι ον σου μο σχους και ε
λε η σον με ο Θε ος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι Ταις των Α πο στο ο

λων πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει

ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα

των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην Ταις της Θε ο το ο

κου πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει

ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα

των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ξα λει ψον

το α νο ο μη η μα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα

φου κα θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο

ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

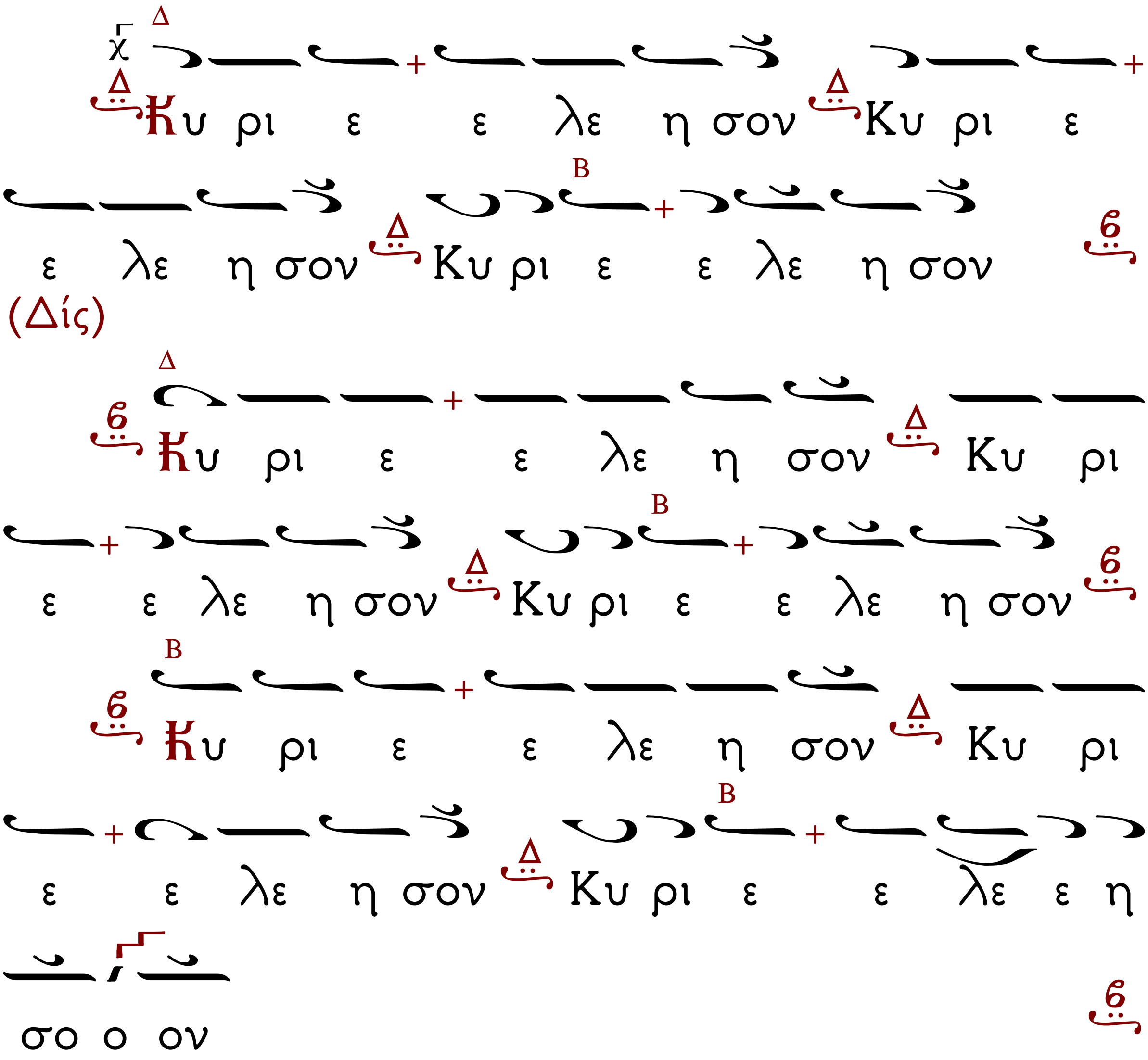

Ὁ Ἀναστάσιμος Κανών.
Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Πα

Σου η τρο παι ου χος δε ξι α θε ο πρε
πως εν ι σχυ ι δε δο ξα σται αυ τη γαρ α θα
να τε ως παν σθε νης υ πε ναν τι ους ε θραυ σε
τοις Ισ ρα ι λι ταις ο δον βυ θου και
νουρ γη η σα α σα

Δο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ
ρι ε

Ο χερ σιν α χραν τοις εκ χο ος θε ουρ
γι κως κατ αρ χας δι α πλα σας με χει ρας δι

ε πε τα σας εν τω Σταυ ρω εκ γης α να κα λου

με νος το φθα ρεν μου σω μα ο εκ Παρ θε

νου προ σει ει λη η φας

Δο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ

ρι ε

Νε κρω σιν υ πε στη δι ε με και την

ψυ χην τω θα να τω προ δι δω σιν ο εμ

πνευ σει θει α ψυ χην μοι εν θεις και λυ σας αι

ω νι ι ων δε σμων και συ να να στη η σας

τη α φθαρ σι α ε δο ο ξα α σε

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

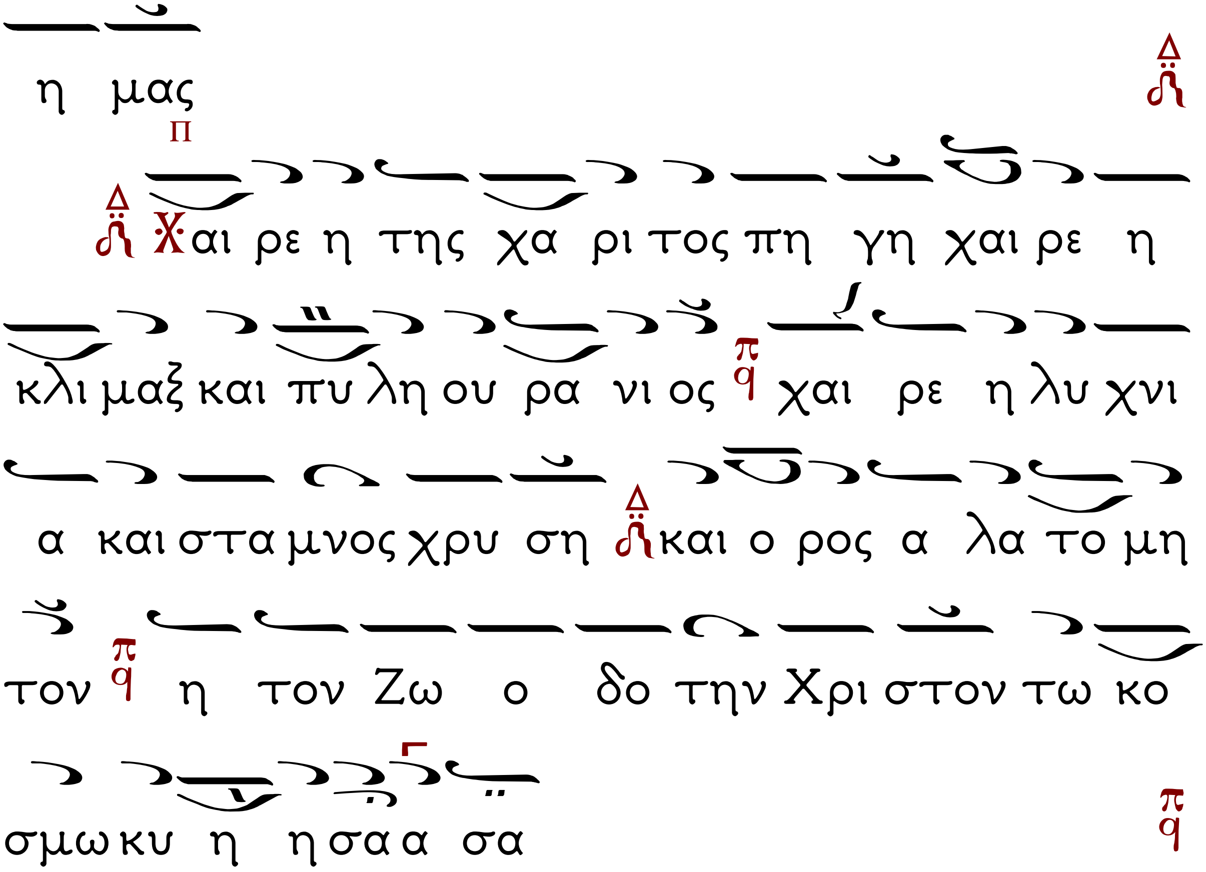
η μας
Χαι ρε η της χα ρι τος πη γη χαι ρε η
κλι μαξ και πυ λη ου ρα νι ος χαι ρε η λυ χνι
α και στα μνος χρυ ση και ο ρος α λα το μη
τον η τον Ζω ο δο την Χρι στον τω κο
σμω κυ η η σα α σα

Ὁ α΄ Κανὼν τῆς Ἁγίας ἐκ τοῦ Μηναίου.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Ἁγία, τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν, τῆς ἀθληφόρου Μάρτυρος, καὶ ἐκβοήσωμεν, ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστὲ Σωτὴρ οἰκτίρμον, σῷζε τὸν κόσμον σου.

Στίχ. Ἁγία, τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἴγλῃ τῇ σῇ, φωτιζομένη ἡ ἔνδοξος, Κυριακὴ φιλάνθρωπε, σκότος διέφυγε, πολυθέου ἀπάτης, καὶ πᾶσιν ἰαμάτων, φέγγος ἀπήστραψεν.

Δόξα...

Ἵνα Χριστῷ, τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου, εὐαρεστήσῃς θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξίωσαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ῥύμην Ἁγνή, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, ἀθανασίας πρόξενον, Χριστὸν κυήσασα, ὃν ὁ ᾍδης θανέντα, βουλήσει ἑκουσίᾳ, ἰδὼν ἐτρόμαξεν.

Ὁ Ἀναστάσιμος Κανών.
Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Πα

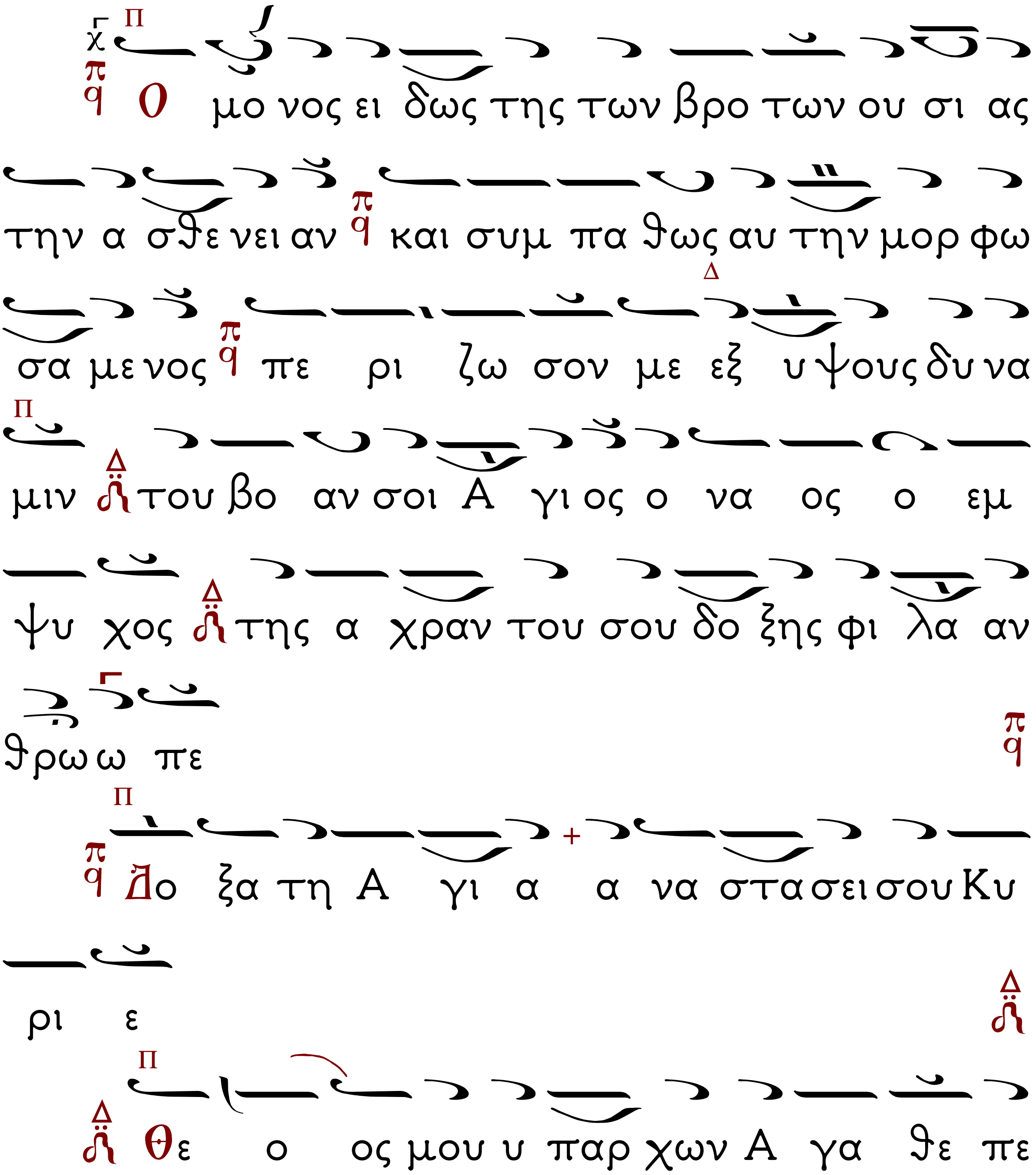

σον τα κα τω κτει ρη σας και κα τα βη ναι

προ ος με ηυ δο κη σας α νυ ψω σας με

δι α σταυ ρω σε ως του βο αν σοι Α γι ος ο

της δο ξης Κυ ρι ος ο α νει κα στος εν

α γα θο ο τη η τι

Δο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ

ρι ε

Ζω η ε νυ πο στα τος Χρι στε υ παρ χων

και φθα ρεν τα με ως συμ πα θης Θε ος εν δυ

σα με νος εις χουν θα να του ου κα τα βα ας

Δε σπο τα το θνη τον δι ερ ρη ξας και νε

κρους τρι η με ρος α να στας α φθαρ σι αν ημ

φι ι α α σας

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Θε ον συλ λα βου σα εν γα στρι Παρ θε νε

δι α Πνευ μα τος του Πα να γι ου ε μει νας

α φλε κτος ε πει σε βα τος τω νο μο

θε ε τη Μω ση φλε γο με νη α καυ στα σα

φως προ ε μη νυ σε την το πυρ δε ξα με νην

το α α στε ε κτον

Ὁ α΄ Κανὼν τῆς Ἁγίας ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ὠδὴ γ΄. Τῆς Ἁγίας. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία, τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἁγνὴν σε ἄφθορον, ὡραίαν τῷ κάλλει Μάρτυς δειχθεῖσαν, ἑαυτῷ νύμφην προσήκατο, ἐρασθείς σου δι᾽ ἄκραν ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἁγία, τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα, τὴν ἔνδον ὑπέδειξας εὐμορφίαν, τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια, διὰ τοῦτό σε Μάρτυς ἐμνηστεύσατο.

Δόξα...

Ὡς κλάδος ἱερὸς ὡραία τέθηλας, ἐκ ῥίζης ἁγίας Παρθενομάρτυς, καὶ καρποὺς ὡραίους ἤνεγκας, τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω προξενοῦντάς σοι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα Παρθένε, τοῦ σοφιστοῦ με, τῆς κακίας ἐλευθέρωσον, μεσιτείᾳ σου μόνη παναμώμητε.

Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἁγνείας στιλπνότητι, κρίνον ὡς εὔοσμον, κοιλάσιν ἐξήνθησας, Κυριακὴ τῷ Χριστῷ, μαρτύρων πανεύφημε. Λάμψεσιν ἐφωτίσθης, ἐπιγνώσεως θείας, πλάνης δυσωδεστάτης, ἀπελαύνουσα βλάβην·διὸ καὶ ἑορτάζομεν, Μάρτυς τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἡ στεῖρα τὴν ἔλευσιν, προκατιδοῦσα τὴν σήν, καὶ τῶν ἀσπασμῶν φωνήν, ἐνηχηθεῖσα ὠσίν, ἠπόρει τῷ πράγματι, ἔνδοθεν ἐγνωκυῖα, ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθένε· ἐσκίρτα γὰρ τὸ βρέφος, ἐν αὐτῆς τῇ νηδύϊ· διὸ τοῦ ἐν γαστρί σου Θεοῦ ἔγνω τὴν σάρκωσιν.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄.
Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς.

Ἐξανέστης ὡς Θεὸς ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει Δέσποτα, καὶ ἡ Εὔα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος. Ἦχος α΄.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ Ἅδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα καθὼς ηὐδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας, καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ Ἅδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

Στίχοι.

Κυριακὴ θανοῦσα τὴν τομὴν φθάνει
Προαιρέσει, πλὴν καὶ τελειοῦται ξίφει.
Κυριακῇ πέφυκε παθῶν κυρίᾳ,
Διόπερ ὑπέμεινεν ἄθλα μυρία.
Τῇ δ' ἑβδομάτῃ θάνε Κυριακῇ μεγαλάθλοιο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ.

Στίχοι.

Διεὶς πτέρυγας, εἶπεν ἂν Μωσῆς, Πάτερ,
Ὡς ἀετὸς τις ἐξανέπτης πρὸς πόλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Περεγρίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Λουκιανοῦ, Πομπηΐου, Ἡσυχίου, Παππίου, Σατορνίνου καὶ Γερμανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Πολύκαρπος καὶ Εὐάγγελος ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀπολλωνίου, ἐπισκόπου Βρέσκιας Ἰταλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Εὐστάθιος πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος Λέγετος

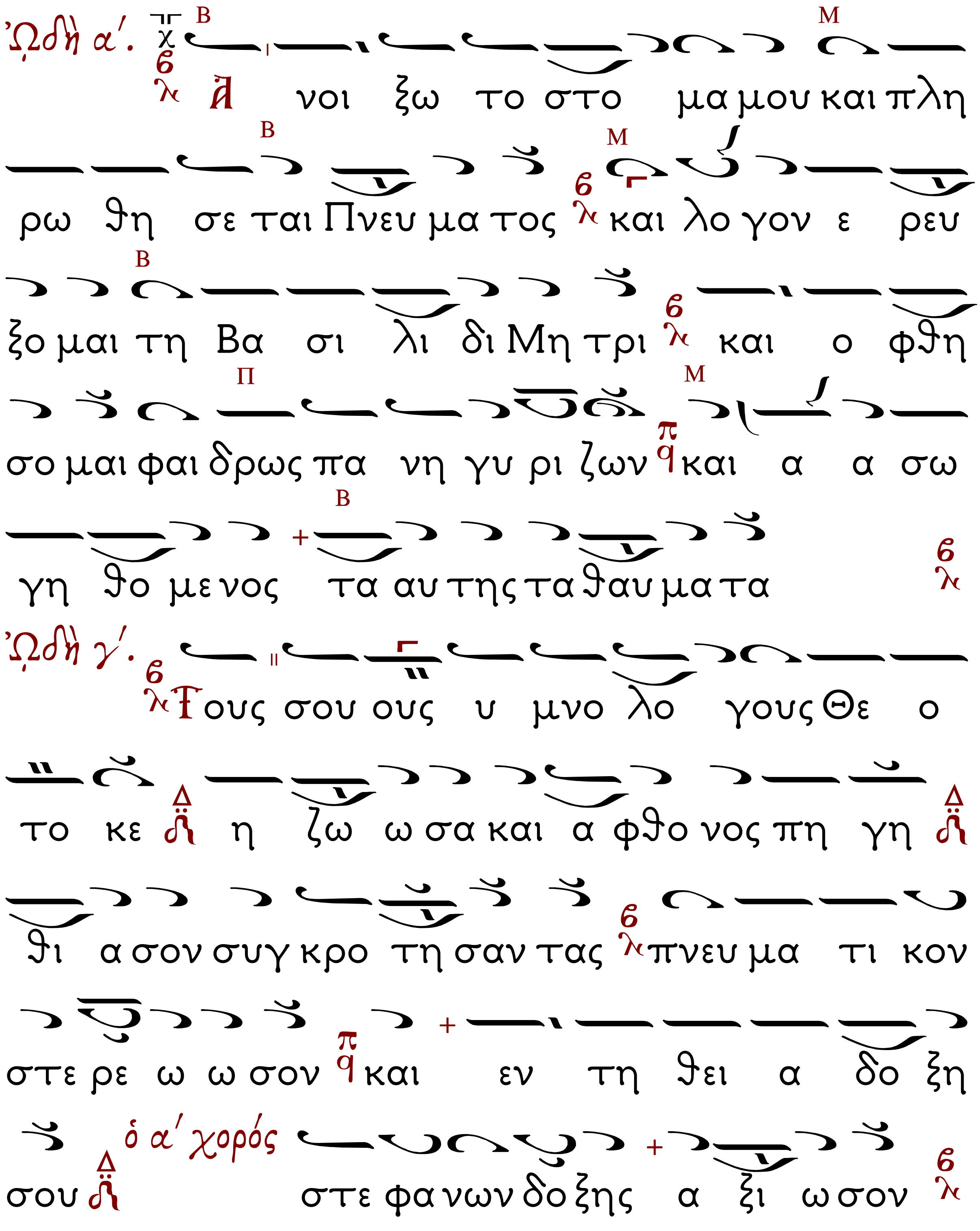

Ὠδὴ δ΄.

Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου
λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως
σου του υ ψι στου ο Προ φη της Αβ βα κουμ
κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο ξα τη δυ
να μει σου Κυ ρι ε

Ὠδὴ ε΄.

Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι
τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα
με Παρ θε νε εσ χες εν μη τρα τον
ε πι πα αν των Θε ον και τε το κας α
χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω
τη ρι αν βρα βευ ον τα

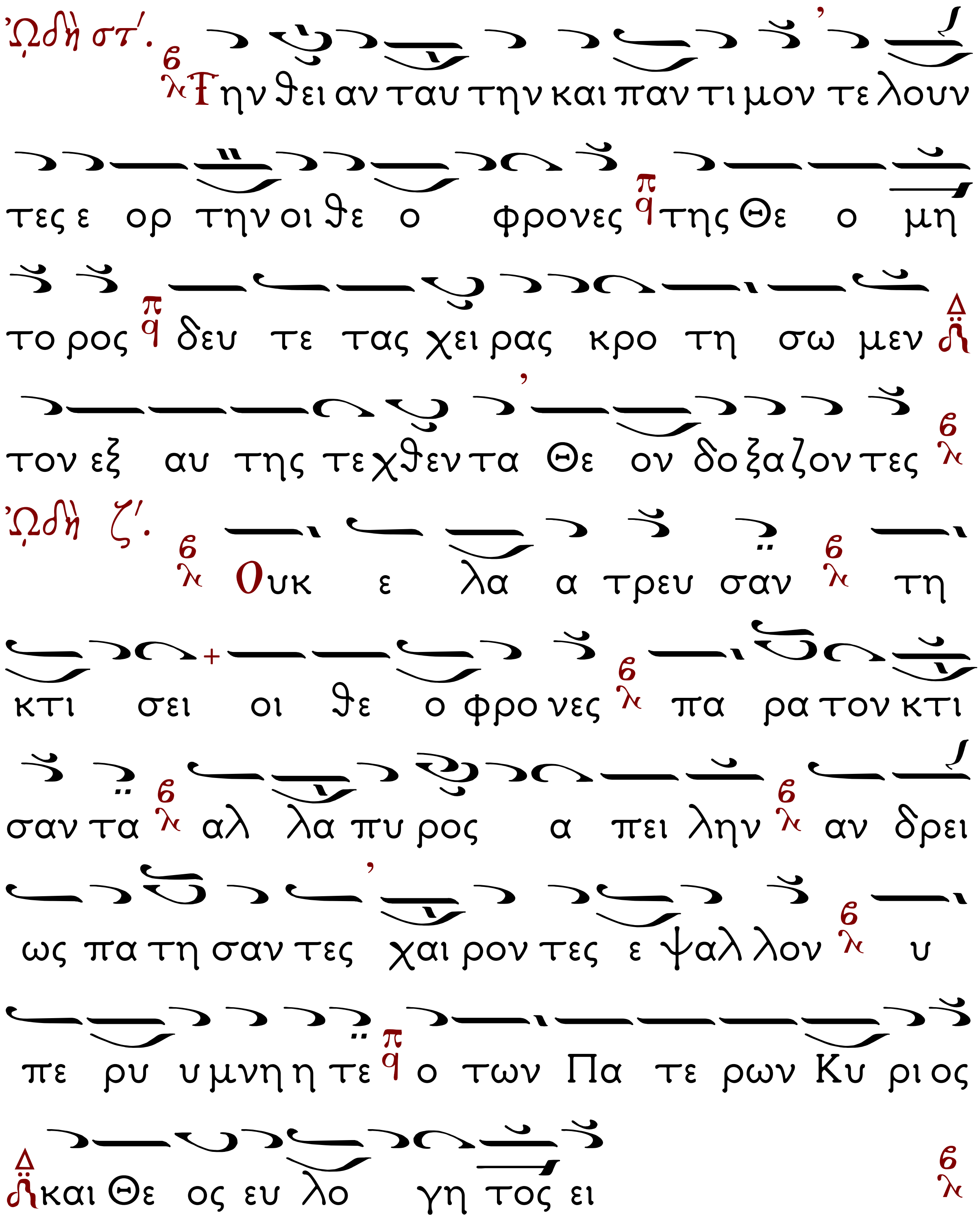
Ὠδὴ στʹ. Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν
τες ε ορ την οι θε ο φρονες της Θε ο μη
το ρος δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν
τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξα ζον τες
Ὠδὴ ζʹ. Ουκ ε λα α τρευ σαν τη
κτι σει οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι
σαν τα αλ λα πυ ρος α πει λην αν δρει
ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ
πε ρυ υ μνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος
και Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὠδὴ η'. Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι νω ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε σω σα το το τε μεν τυ που με νος νυν δε ε νερ γου με νος την οι κου με νην α πα σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν τον Κυ ρι ον υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω ω να α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα..

Τιμιωτέρα Ἦχος πλ. δ'

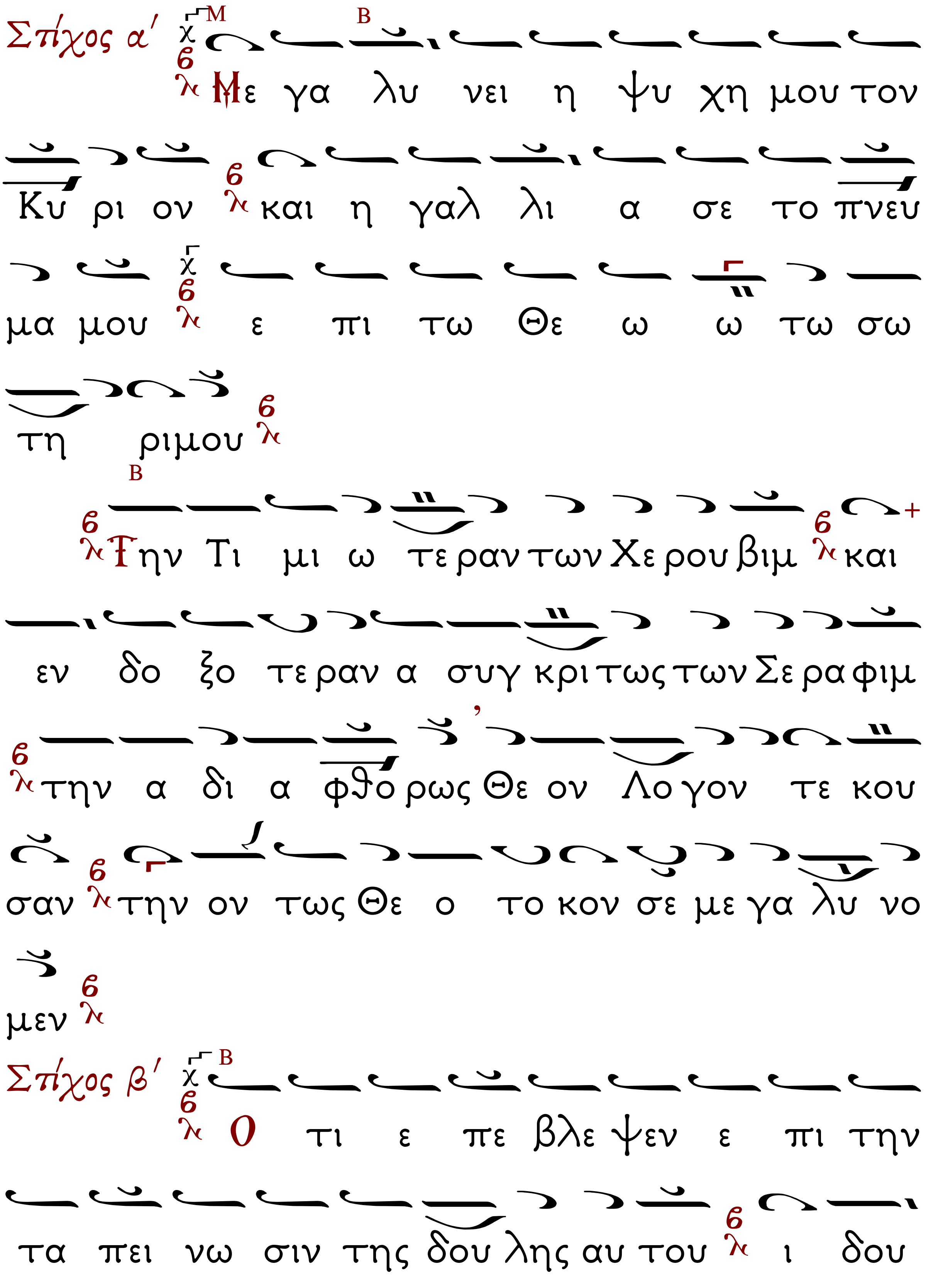
Στίχος α'
Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον
Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ
μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω
τη ριμου
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν
Στίχος β'
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την
τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου

γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γε νε αι

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος γ' Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος και α γι ον το

ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος δ' Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε

ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος ε' Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε

νε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε

ξα πε στει λε κε νους

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν

Στίχος στ' Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε με γα λυ νο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

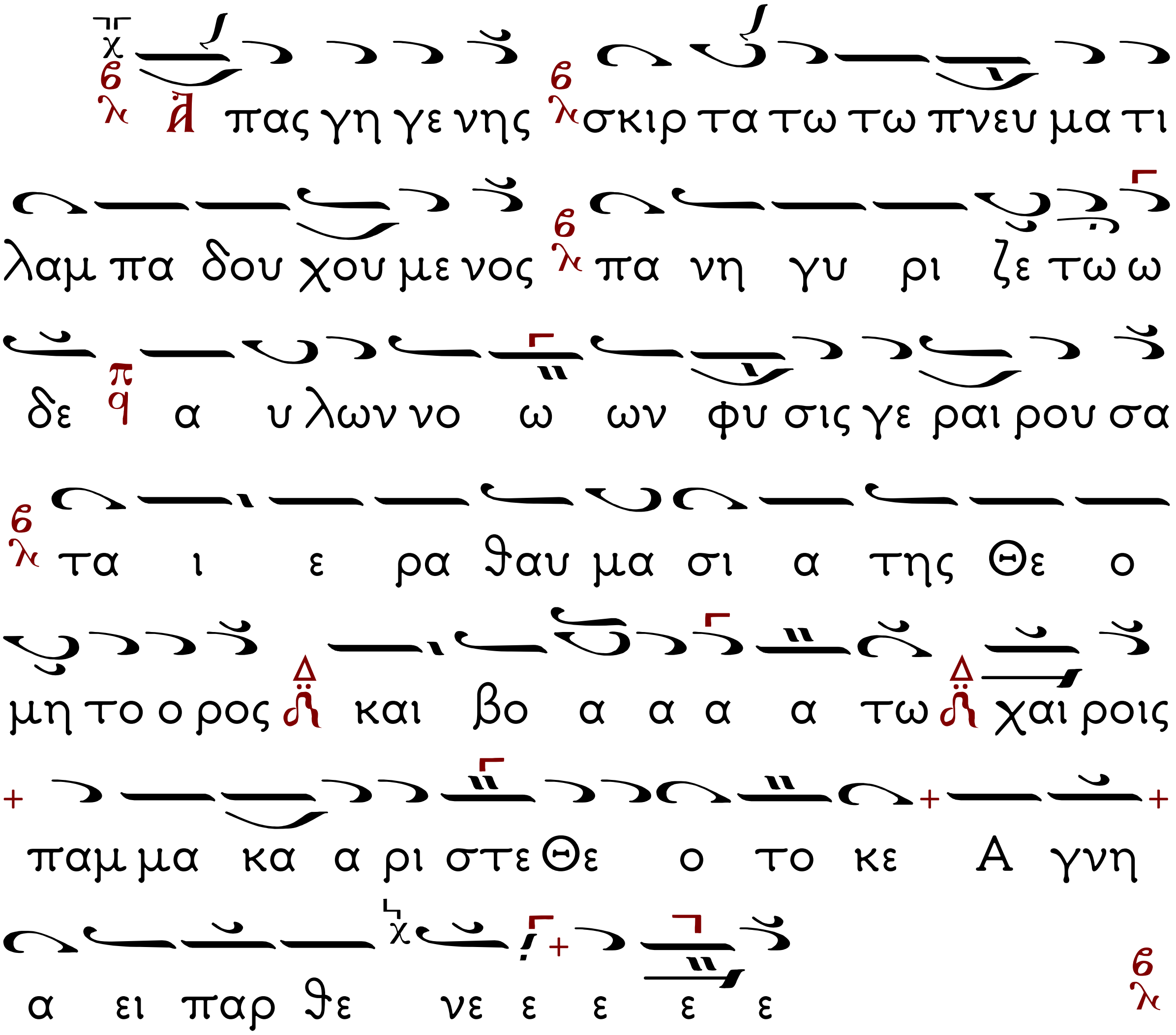

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

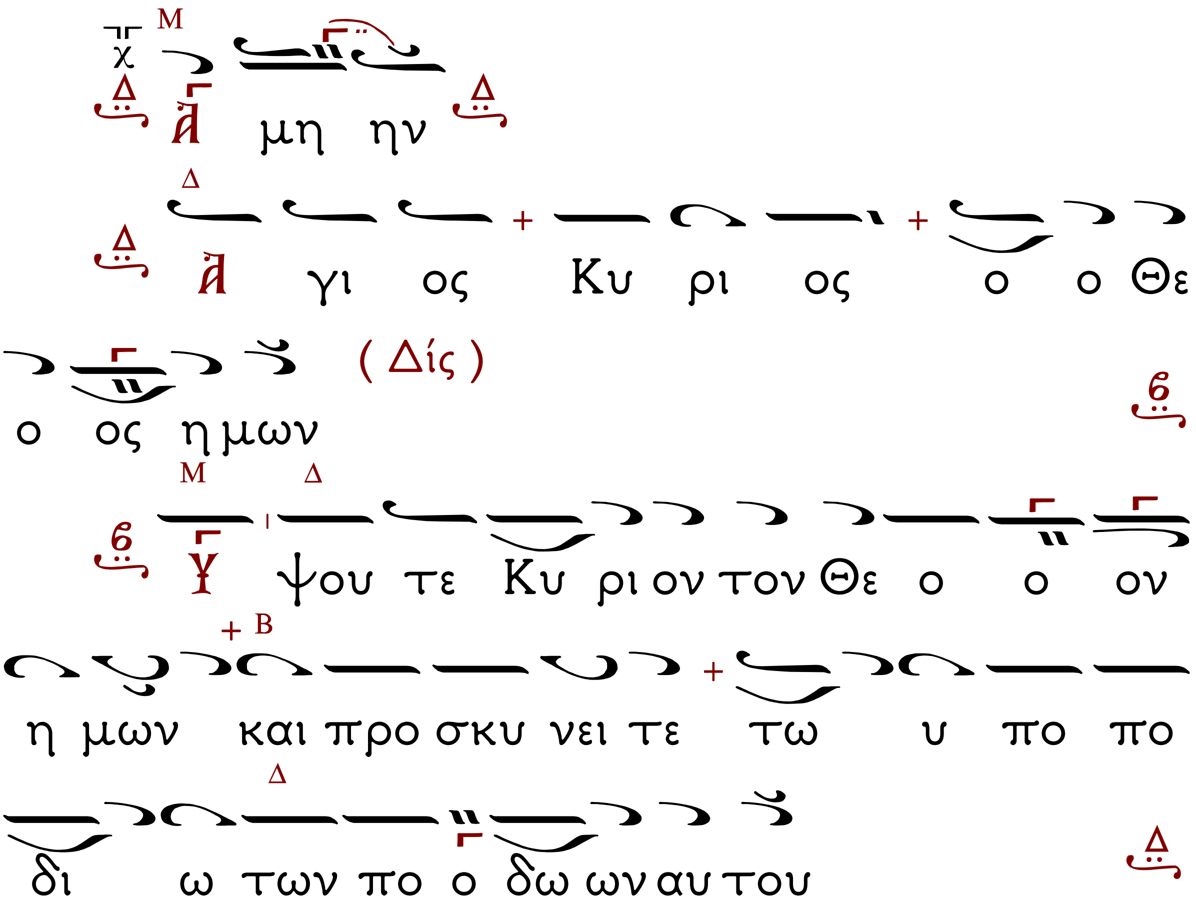

Ὁ β΄ χορός:

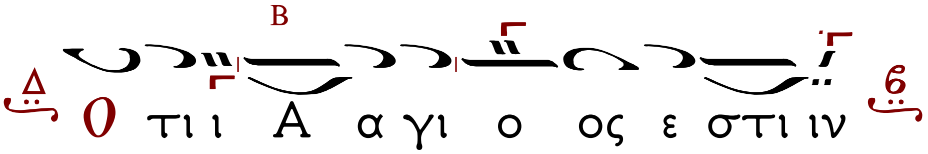

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἐξαποστειλάρια.
Ἑωθινὸν Β΄.

Ἦχος Δι

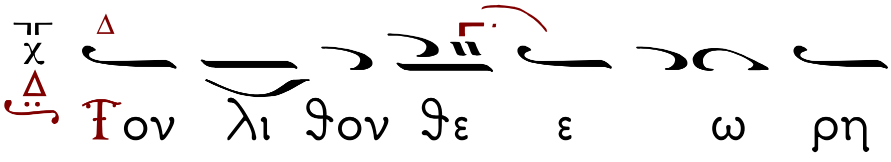

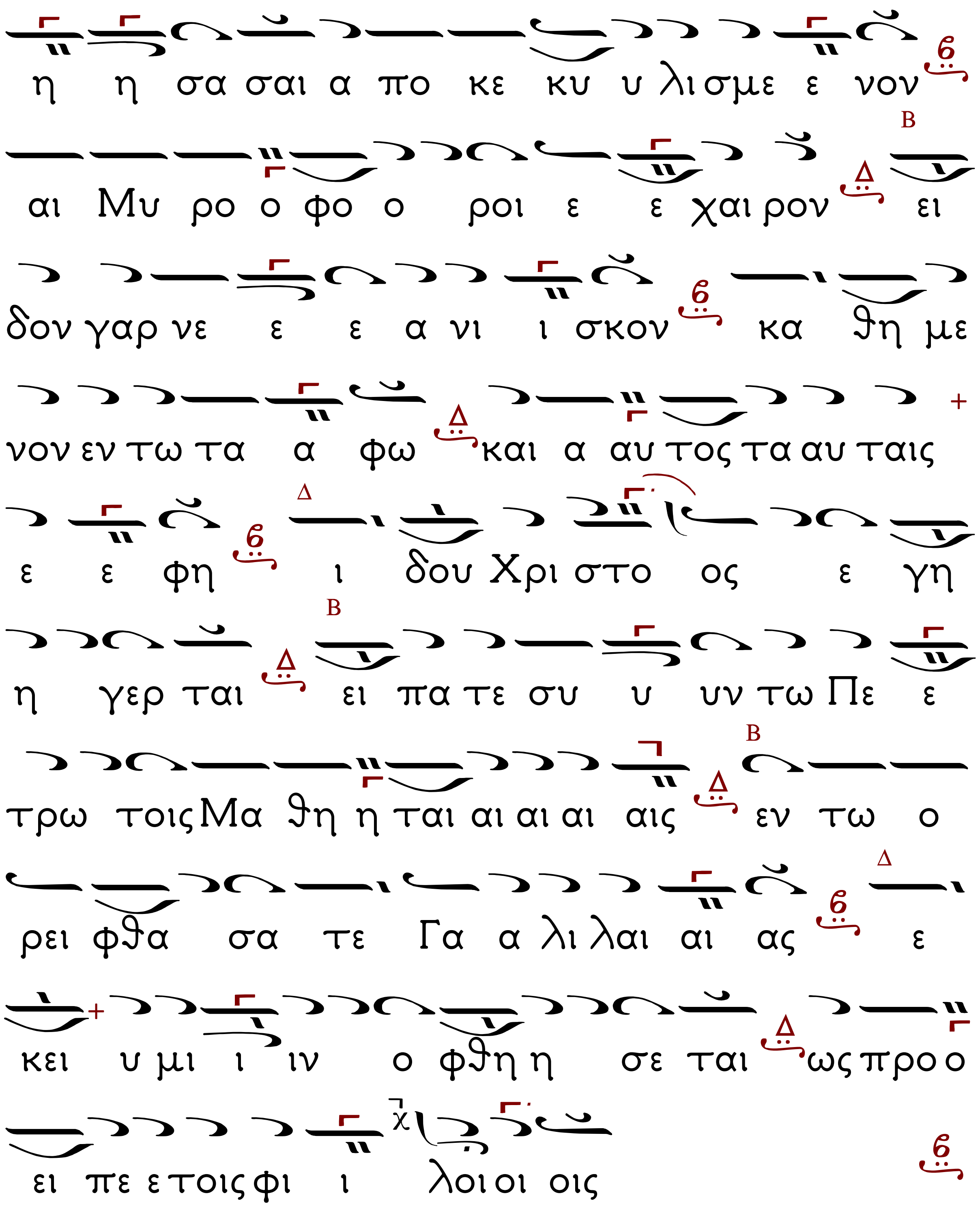
η η σα σαι α πο κε κυ υ λι σμε ε νον
αι Μυ ρο ο φο ο ροι ε ε χαι ρον ει
δον γαρ νε ε ε α νι ι σκον κα θη με
νον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυ ταις
ε ε φη ι δου Χρι στο ος ε γη
η γερ ται ει πα τε συ υ υν τω Πε ε
τρω τοις Μα θη η ται αι αι αι αις εν τω ο
ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ας ε
κει υ μι ι ιν ο φθη η σε ται ως προ ο
ει πε ε τοις φι ι λοι οι οις

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ΄. Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἄστροις.

Ἐν οὐρανοῖς ὡς μάρτυς, Κυριακὴ σὺ τῷ Θεῷ, παρισταμένη ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, μνήμην τὴν σὴν ἐκτελοῦντας, σῷζε σεπταῖς σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον.

Ἦχος γ΄. Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἄστροις.

Ἱερωτάταις κόρη, Κυριακῆς τῆς σῆς σεμνῆς, πρεσβείαις φύλαττε πάντας, δούλους τοὺς σοὺς ἐκ τῶν δεινῶν, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης, ὁ β΄ χορός ὡς προστασία τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος Πα

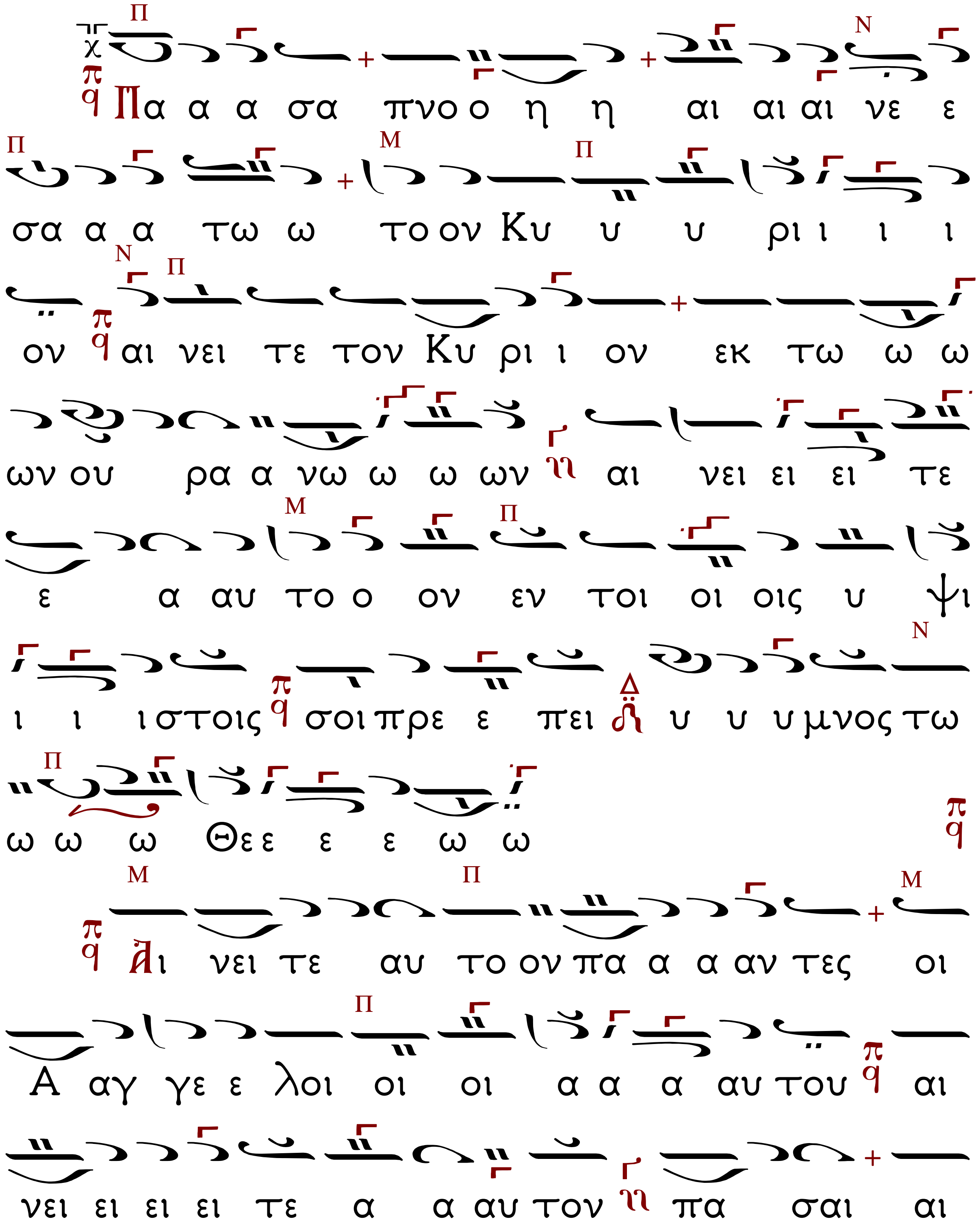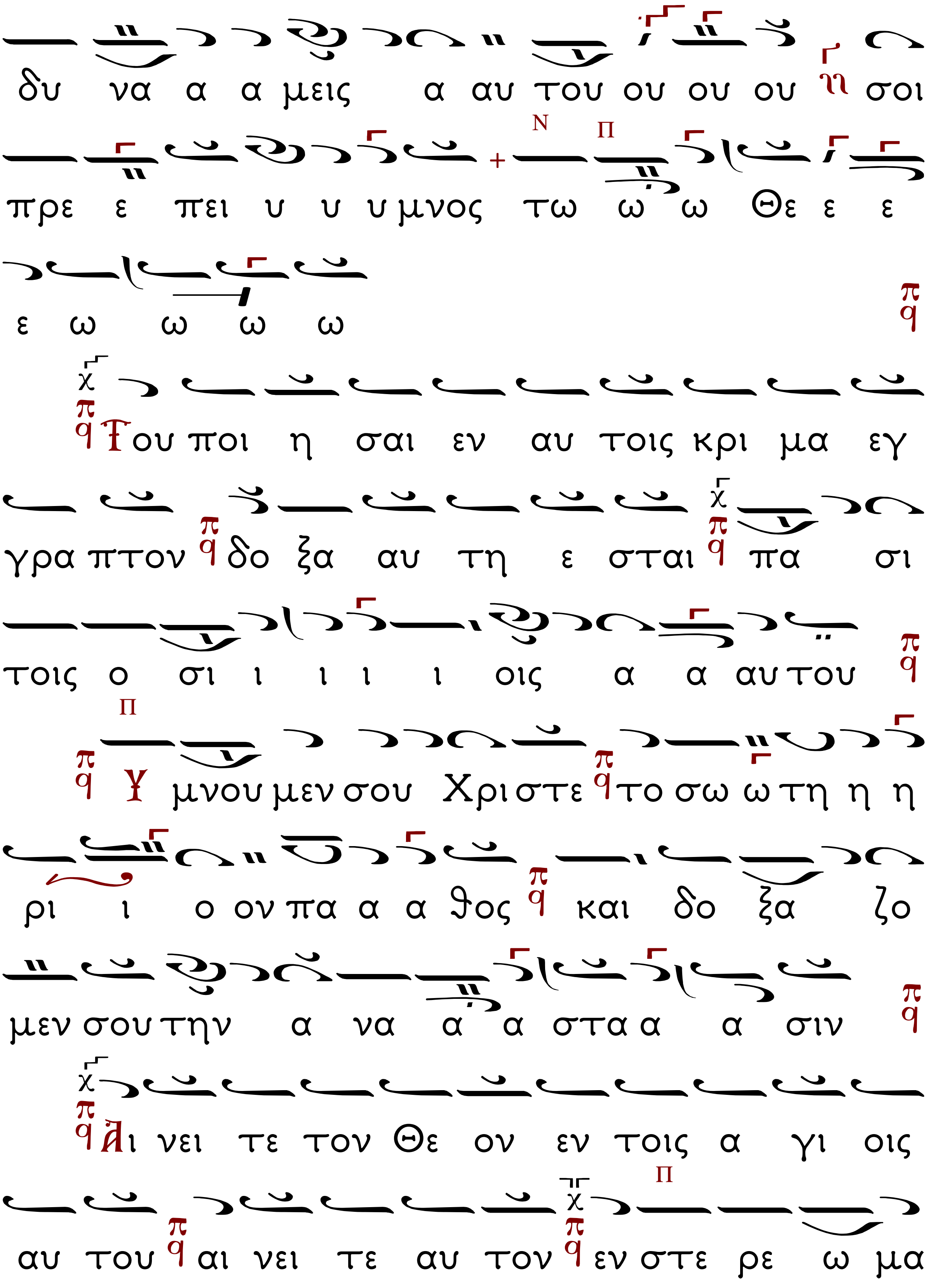

δυ να α α μεις α αυ του ου ου ου η σοι
πρε ε πει υ υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε
ε ω ω ω ω
Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ
γρα πτον δο ξα αυ τη ε σται πα σι
τοις ο σι ι ι ι ι οις α α αυ του
Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω ω τη η η
ρι ι ο ον πα α α θος και δο ξα ζο
μεν σου την α να α α στα α α σιν
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις
αυ του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα

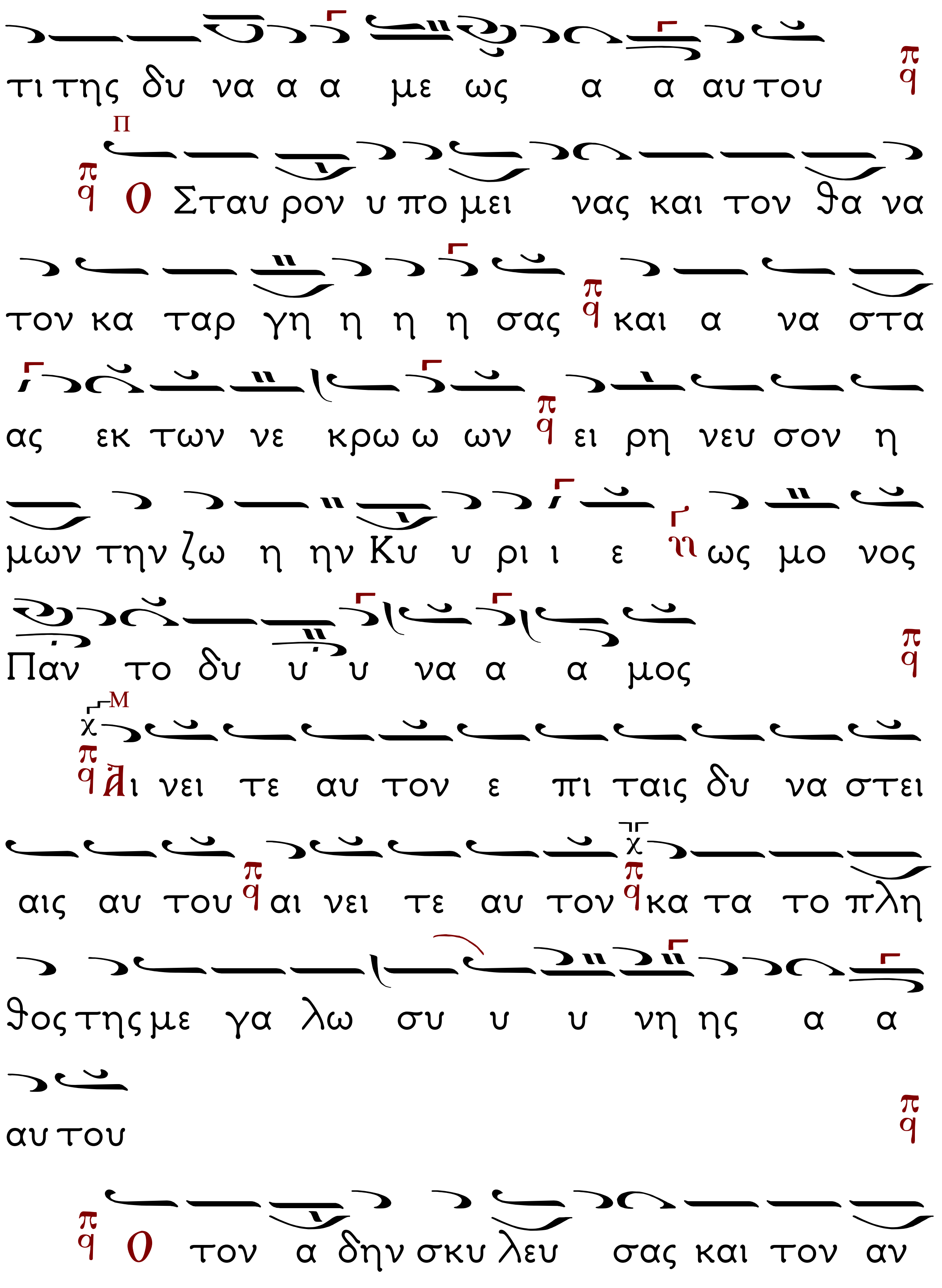
τι της δυ να α α με ως α α αυ του
Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και τον θα να
τον κα ταρ γη η η η σας και α να στα
ας εκ των νε κρω ω ων ει ρη νευ σον η
μων την ζω η ην Κυ υ ρι ι ε ως μο νος
Παν το δυ υ υ να α α μος
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει
αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη
θος της με γα λω συ υ υ νη ης α α
αυ του
Ο τον α δην σκυ λευ σας και τον αν

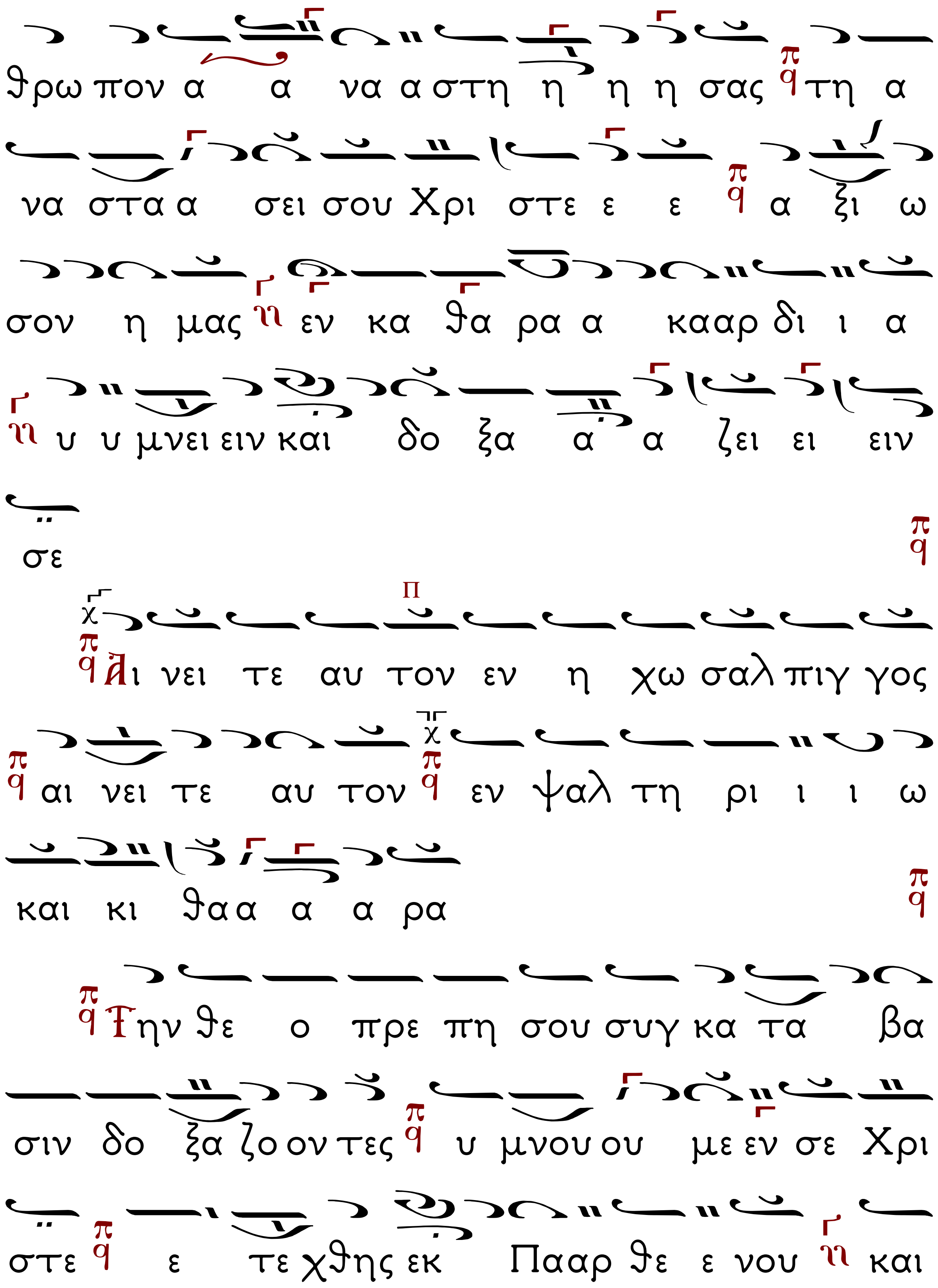
θρω πον α α να α στη η η η σας τη α
να στα α σει σου Χρι στε ε ε α ξι ω
σον η μας εν κα θα ρα α κααρ δι ι α
υ υ μνει ειν καί δο ξα α α ζει ει ειν
σε
Αἰ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος
αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ι ω
και κι θα α α α ρα
Την θε ο πρε πη σου συγ κα τα βα
σιν δο ξα ζο ον τες υ μνου ου με εν σε Χρι
στε ε τε χθης εκ Παρ θε ε νου και

α χω ρι στος υ υ πηρ χες τω ω ω Πα α

α τρι ε πα θες ως αν θρω ω ω πος και

ε κου σι ως υ πε μει νας Σταυ ρον α

νε στης εκ του ου τα α φου ως εκ πα α στα

δος προ ο ο ε ε ελ θων ι να σω

σης τον κο ο ο ο σμο ον Κυ υ ρι ε δο

ο ο ξα α α σοι

Εἶτα ἐκ τοῦ Μηναίου. Τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ 3 εἰς 4.
Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ ξύλου σε.

Ἦχος Δι

Στίχ. Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω
και χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις
και ορ γα α νω

Μάρτυς, ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔστης πρὸ βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, σταύρωσιν ἑκούσιον καταδεξάμενον, καὶ δεσμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες πρὸς τὰ οὐράνια, δήμοις ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαιωνιζούσης ἀπολαύουσα.

Στίχ. Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
ευ η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα
λοις α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε

σα α τω το ον Κυ ρι ον

Μάρτυς, ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔστης πρὸ βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, σταύρωσιν ἑκούσιον καταδεξάμενον, καὶ δεσμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες πρὸς τὰ οὐράνια, δήμοις ἀπ᾽ αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαιωνιζούσης ἀπολαύουσα.

Στίχος. Υ πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον και προ σε σχε μοι και ει σηκου σε της δε η σε ω ως μου

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Κυριακὴ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως, φαιδραῖς ἀγλαΐαις· ὅθεν τὸν οὐράνιον θάλαμον ᾤκησας, ἔνθα, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν μνημονευόντων σου μνημόνευε.

Στίχος. Και ε στη σεν ε πι πε τραν τους πο δας μου και κα τευ θυ νε τα δι α βη μα τα α μου

Ῥίζης, εὐκλεοῦς Κυριακή, κλάδος ὡραιότατος ὤφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας· ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Ἑωθινὸν Β΄.

Ἦχος Δι

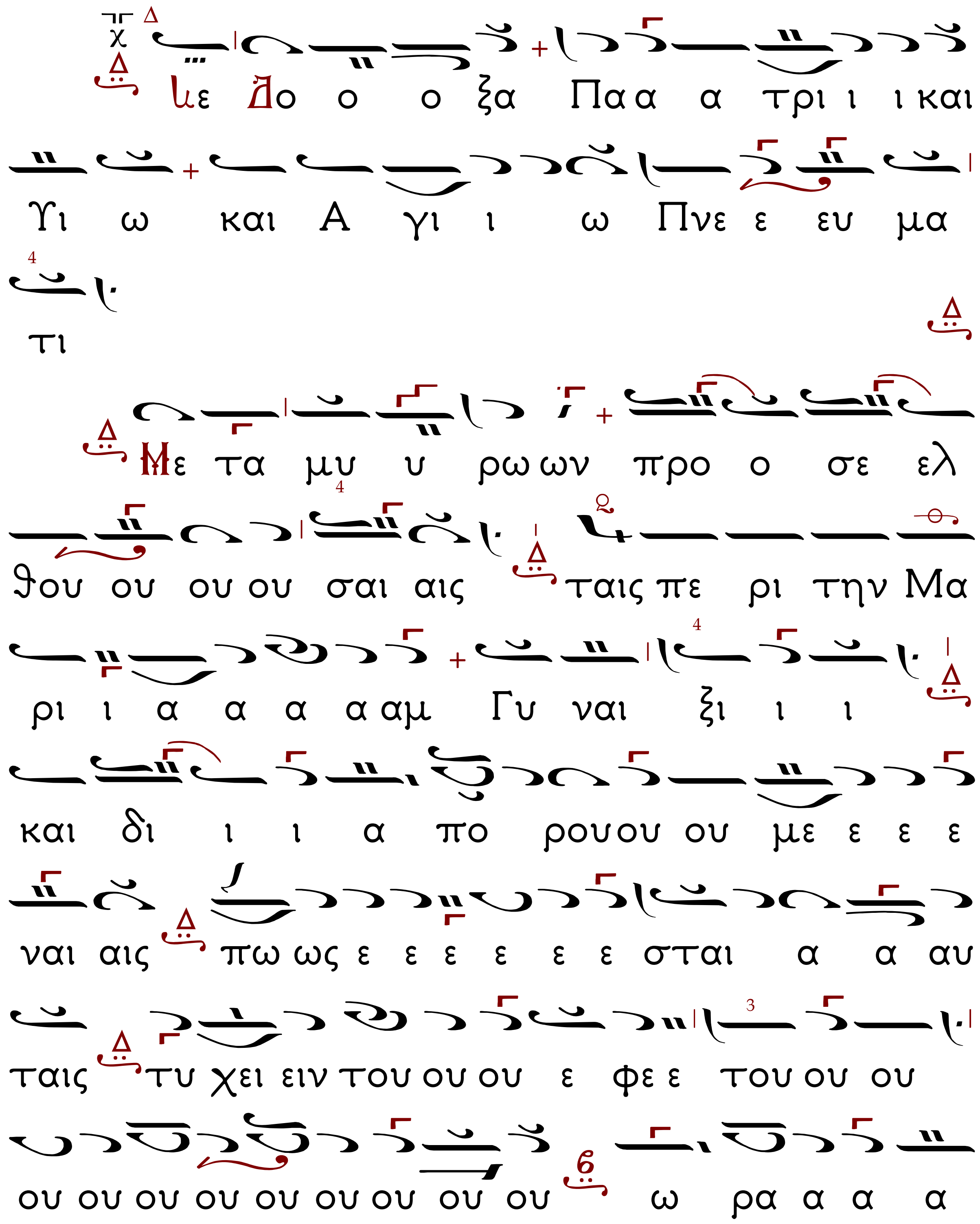

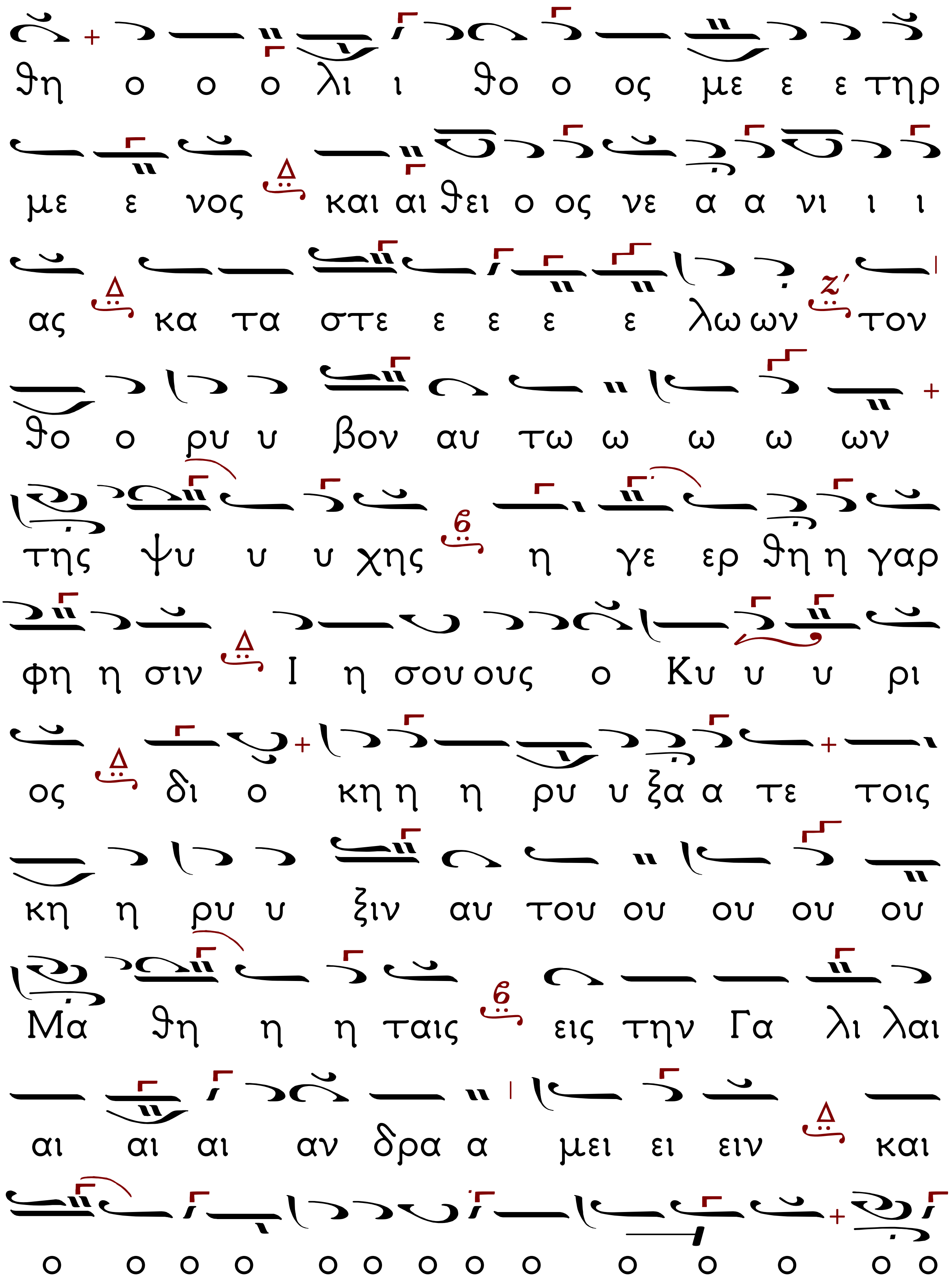
θη ο ο ο λι ι θο ο ος με ε ε τηρ
με ε νος και αι θει ο ος νε α α νι ι ι
ας κα τα στε ε ε ε ε λω ων τον
θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ω ων
της ψυ υ υ χης η γε ερ θη η γαρ
φη η σιν Ι η σου ους ο Κυ υ υ ρι
ος δι ο κη η η ρυ υ ξα α τε τοις
κη η ρυ υ ξιν αυ του ου ου ου ου
Μα θη η η ταις εις την Γα λι λαι
αι αι αι αν δρα α μει ει ειν και
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

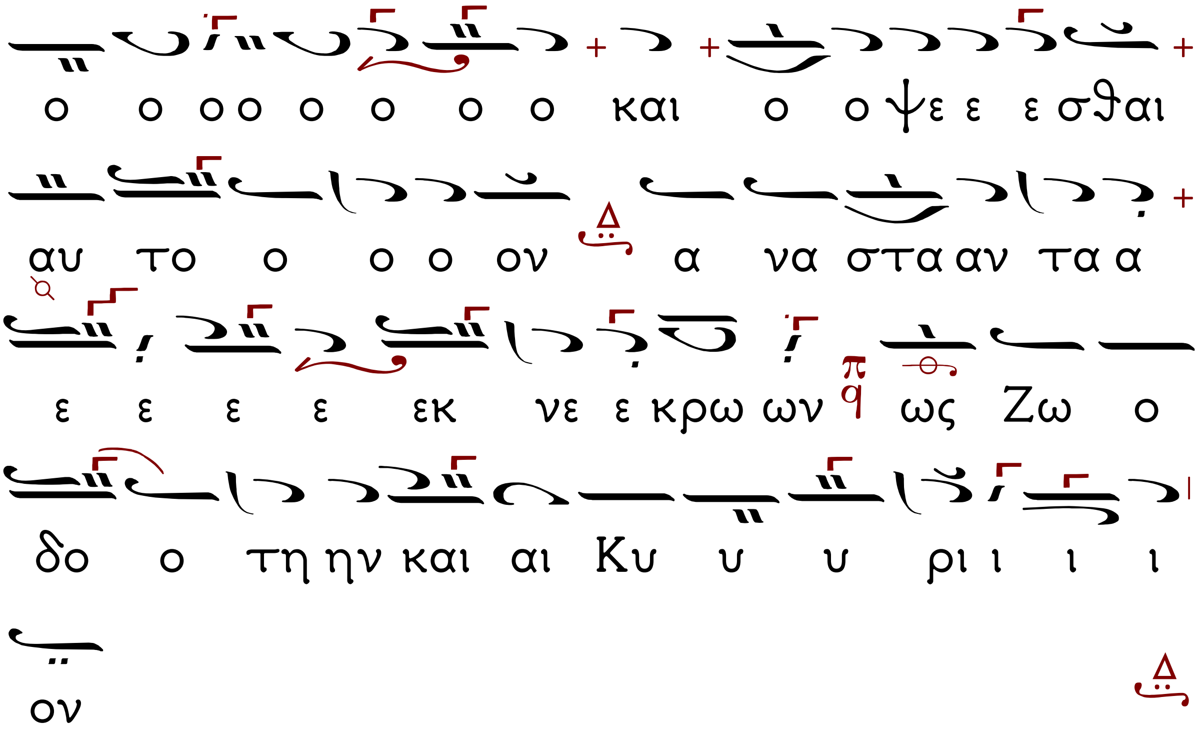
ο ο οο ο ο ο ο και ο ο ψε ε ε σθαι
αυ το ο ο ο ον α να στα αν τα α
ε ε ε ε εκ νε ε κρω ων ως Ζω ο
δο ο τη ην και αι Κυ υ υ ρι ι ι ι
ον

07-07-2024 ΟΡΘΡΟΣ Β' ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΗΧΟΣ Α'. ΕΩΘ. Β'. ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ.

Ἦχος Δι

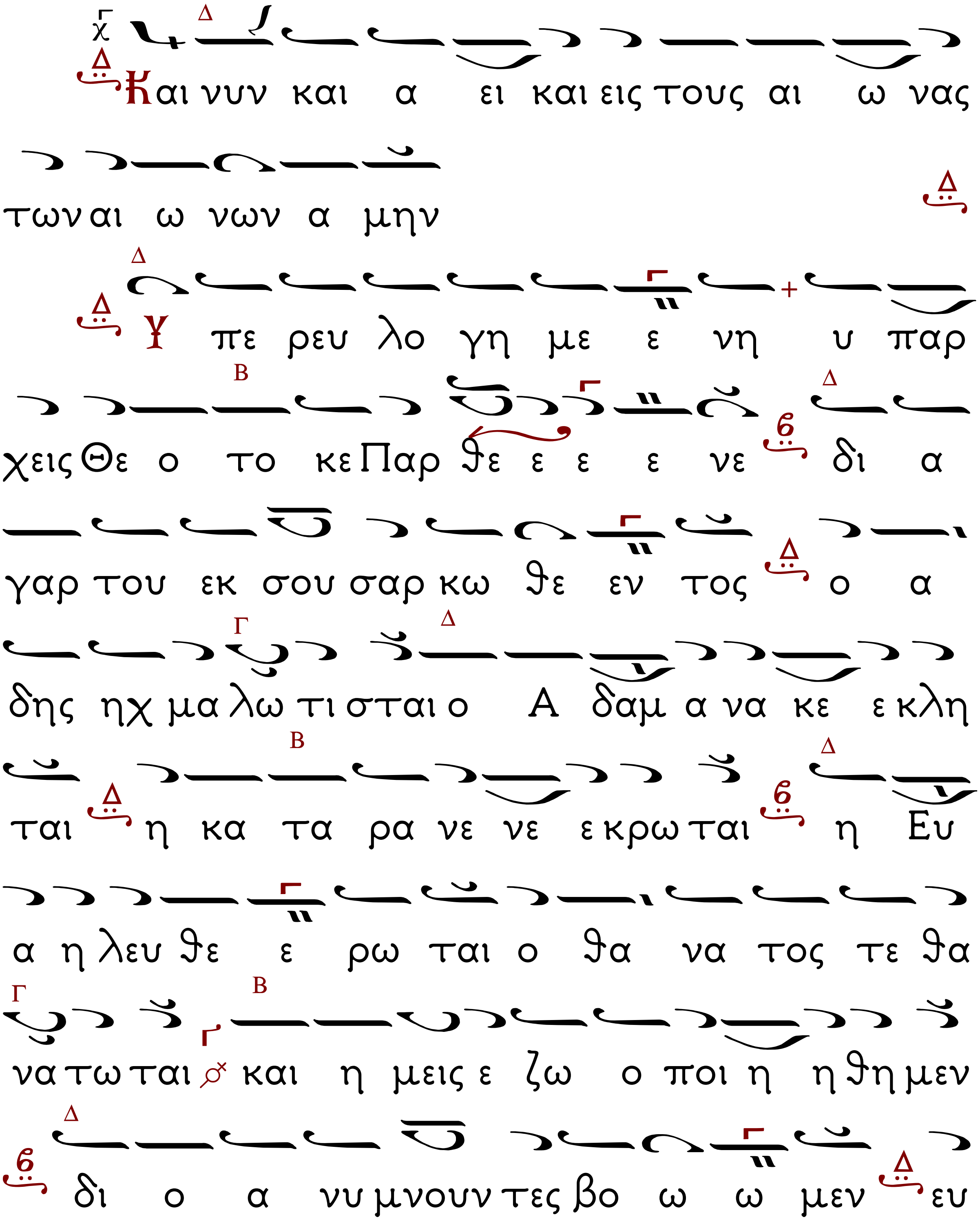

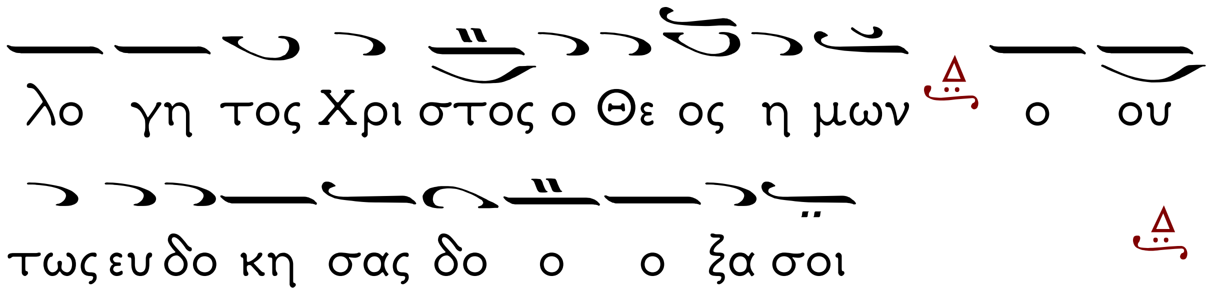
λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου
τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Ἦχος α΄. Ἐπιλογές.

Ἦχος Πα

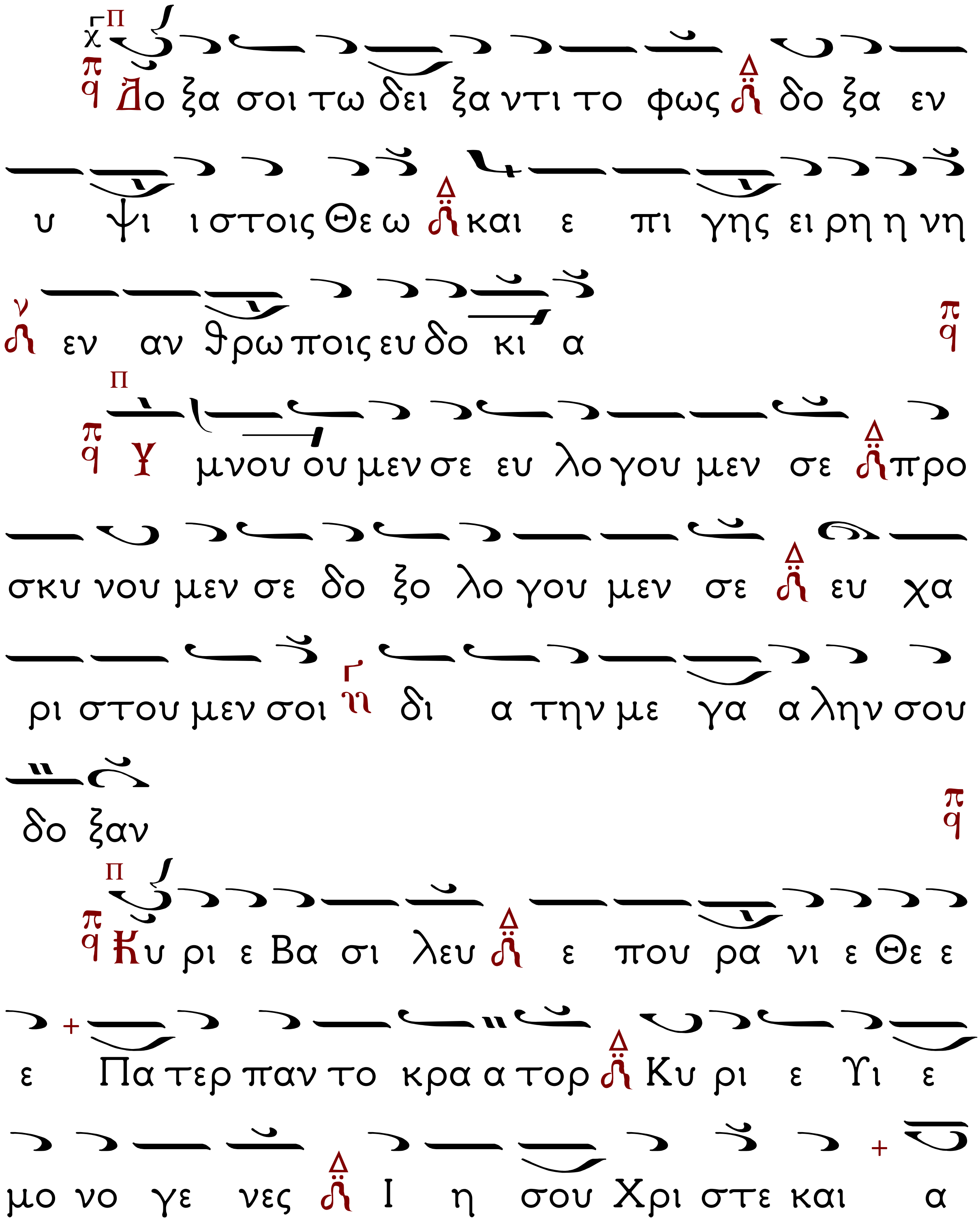

γι ον πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον
αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω
νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
η ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των Πα τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον
και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα σου εις

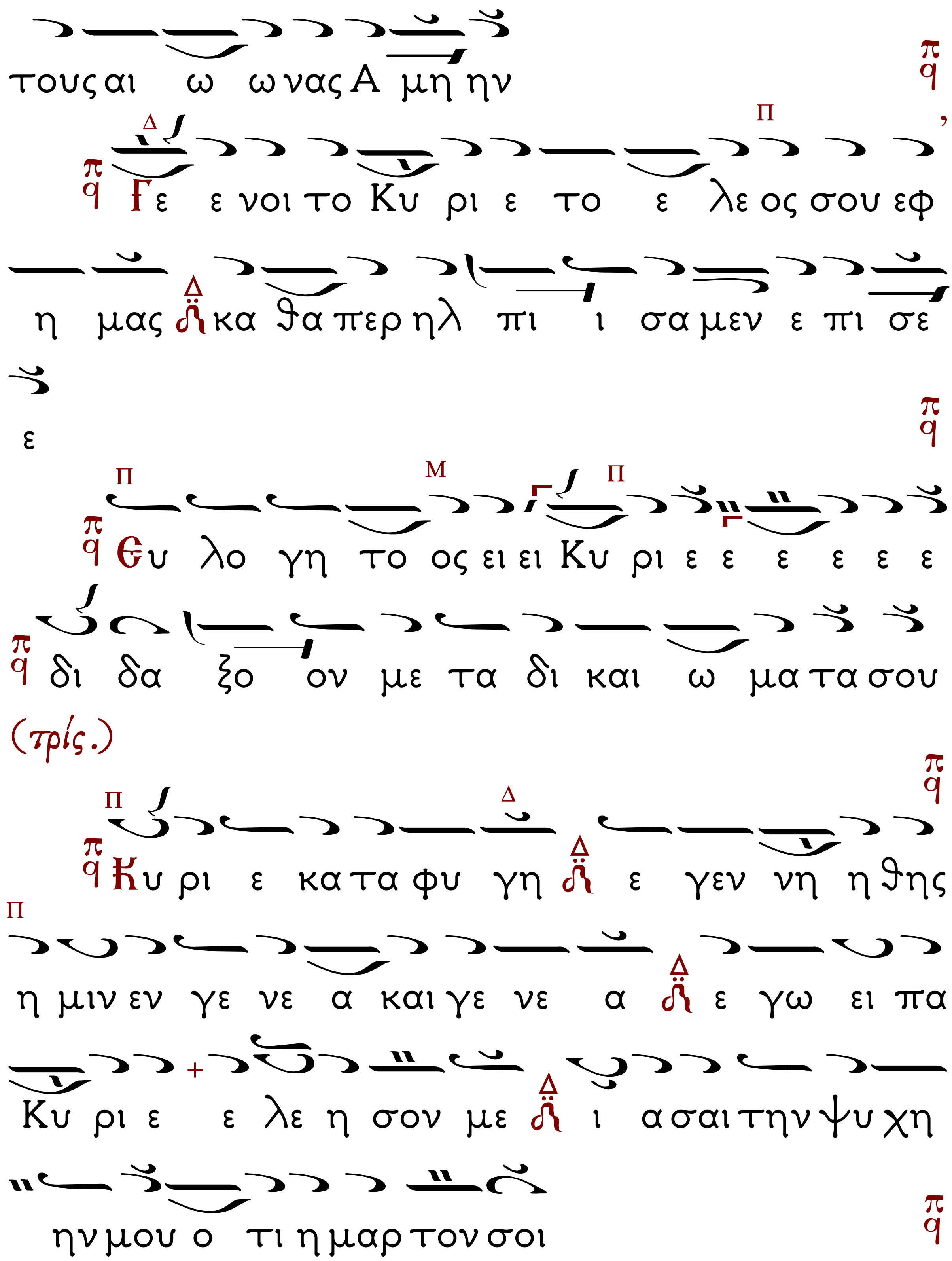
τους αι ω ω νας Α μη ην
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε
ε
Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε
δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα σου
(τρίς.)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης
η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα
Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την ψυ χη
ην μου ο τι η μαρ τον σοι

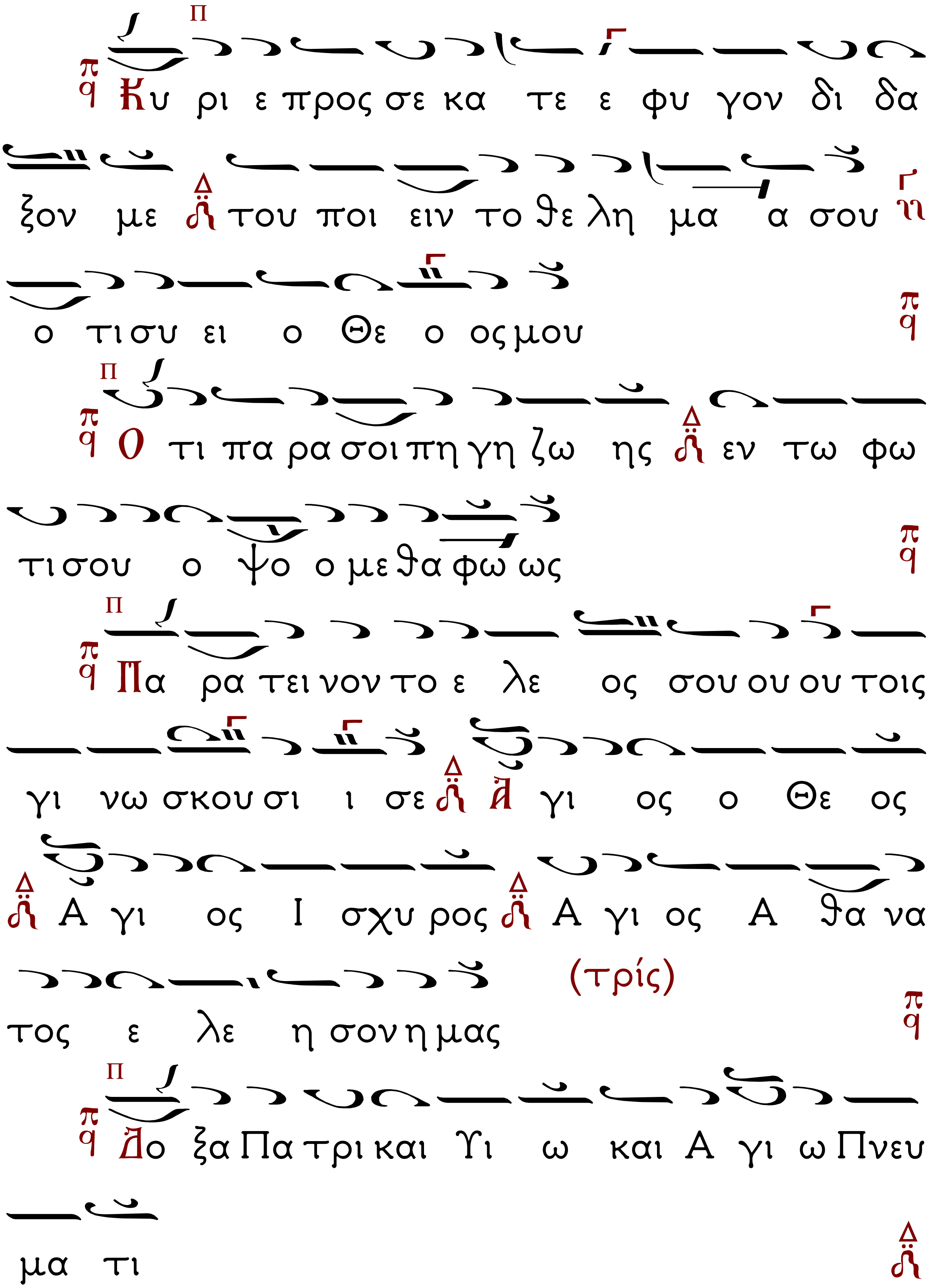
Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα
ξον με του ποι ειν το θε λη μα α σου
ο τι συ ει ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο ο με θα φω ως
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου ου τοις
γι νω σκου σι ι σε Α γι ος ο Θε ος
Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να
τος ε λε η σον η μας
(τρίς)
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η

μας

Ἀσματικόν.

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος

Α α α γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο

ος

Α α γι ο ος Α α θα α να α

α τος ε ε λε ε η σο ον η η η μα

α α ας

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑ.

Ἦχος Δι

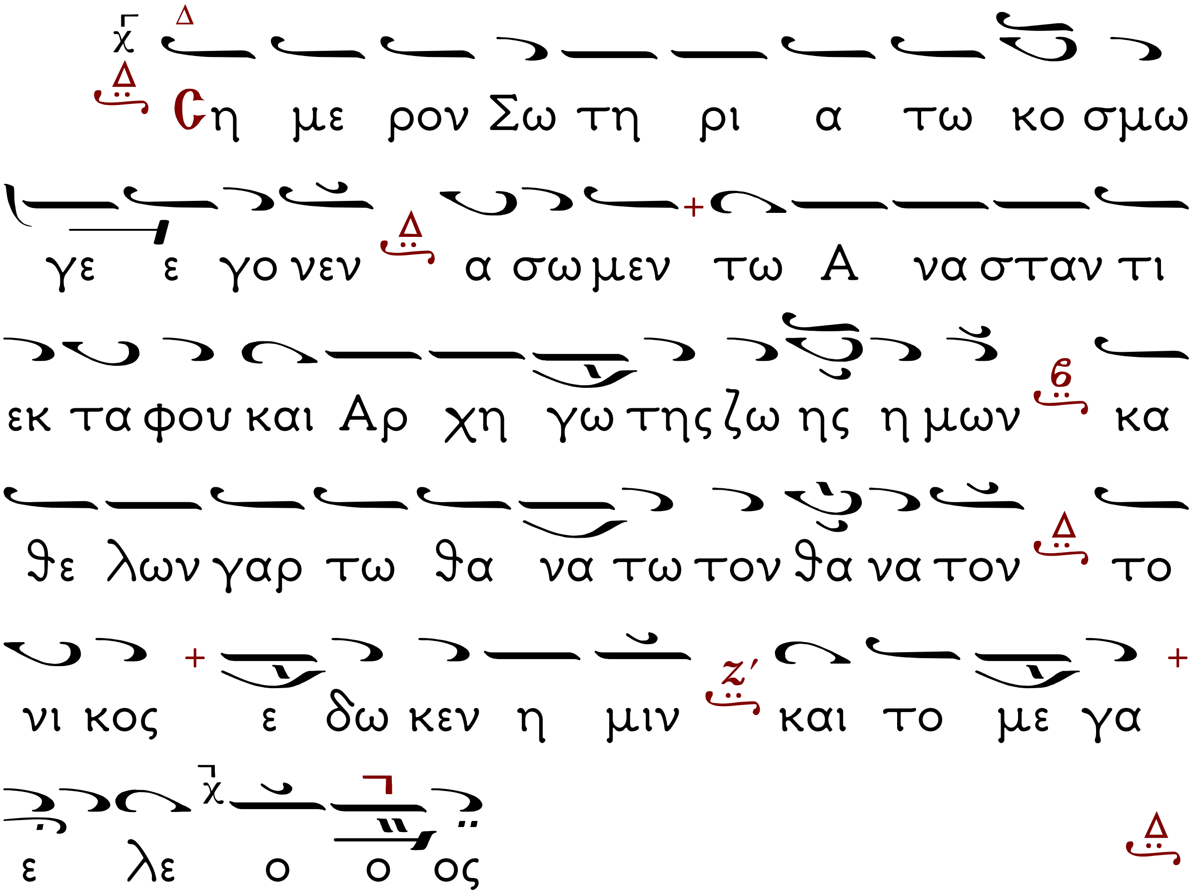

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλ. α΄ Νη

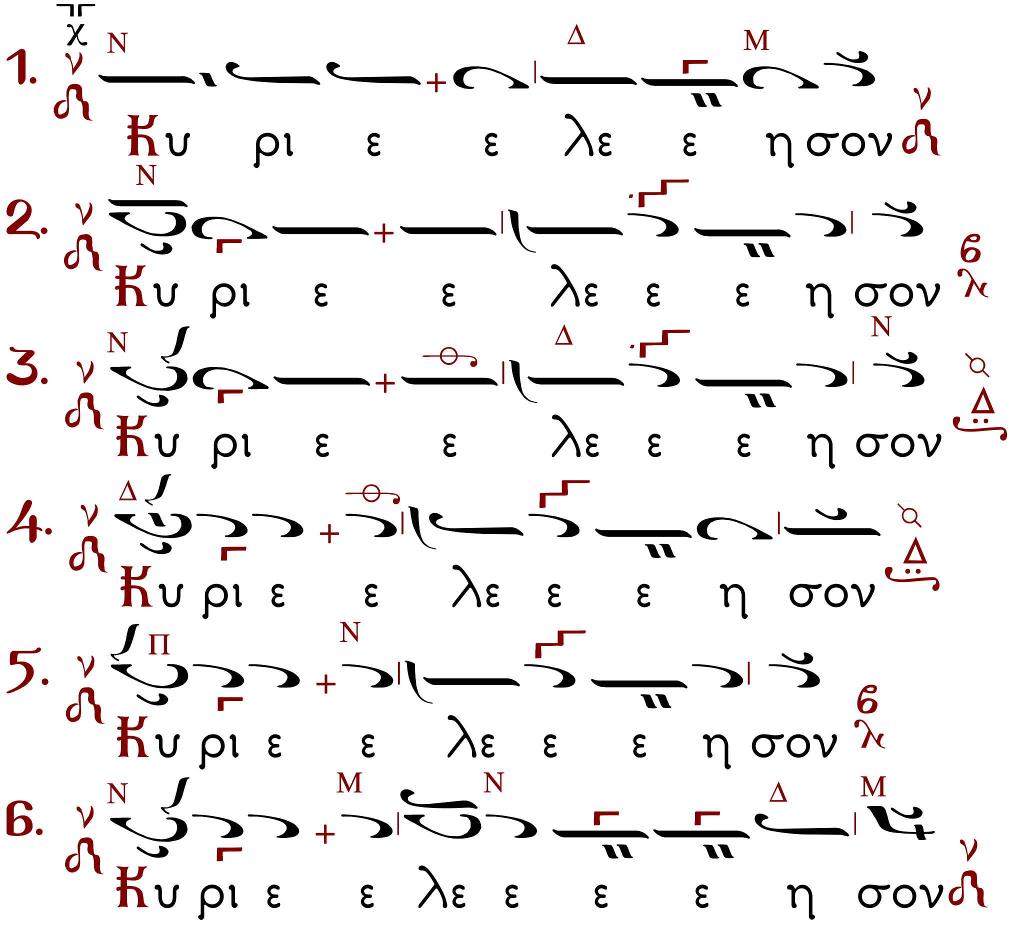

ΕΤΕΡΑ.

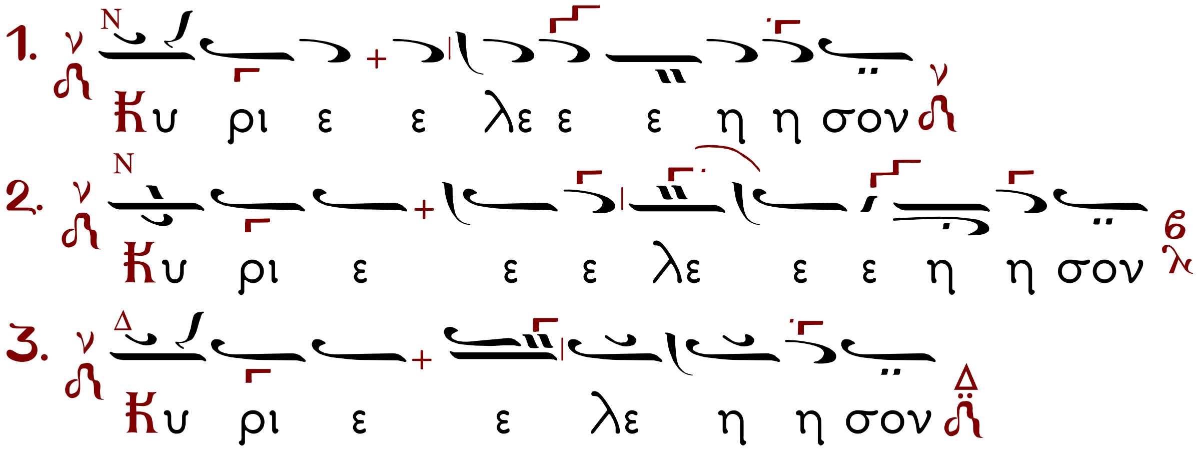

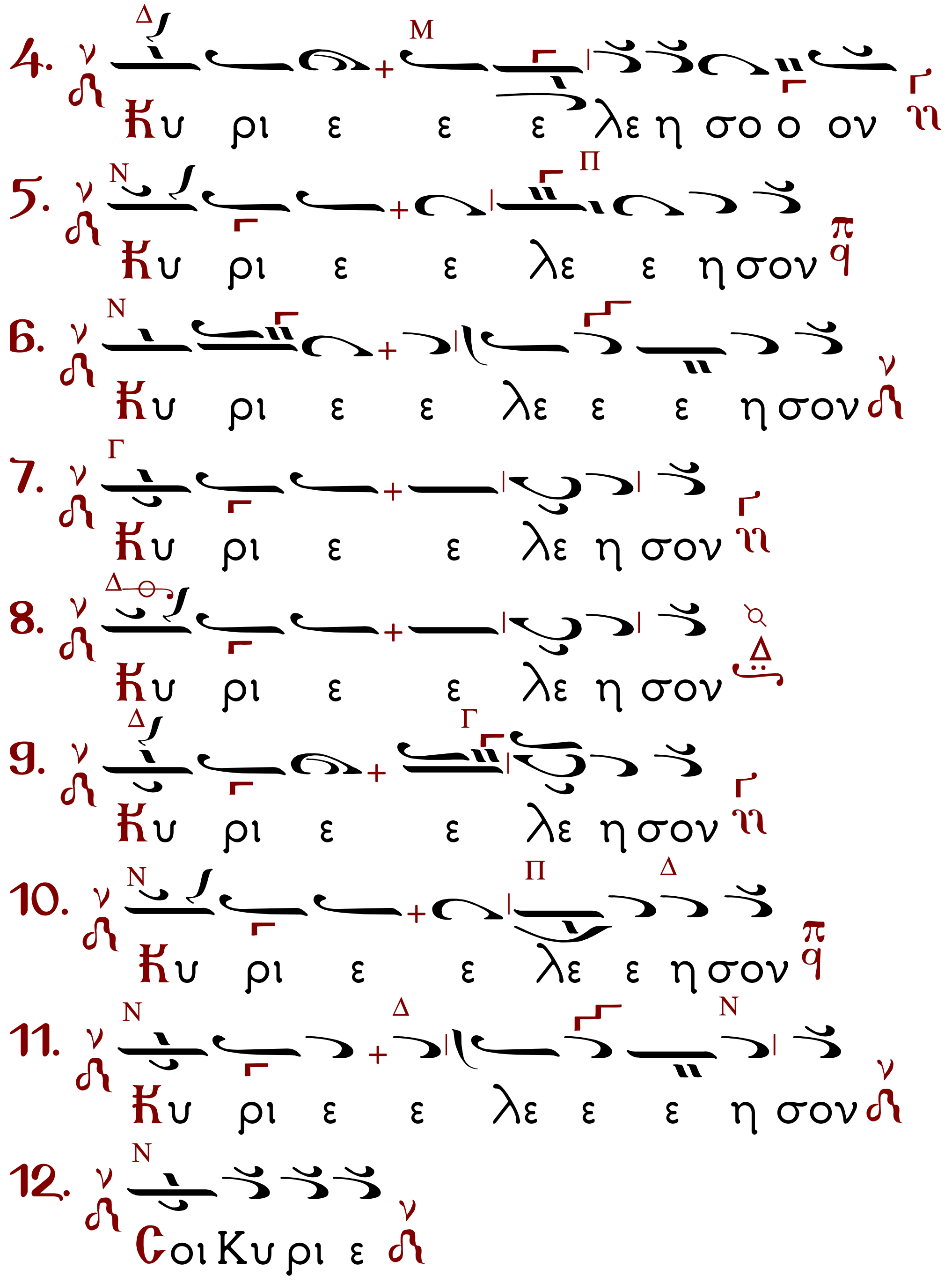
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

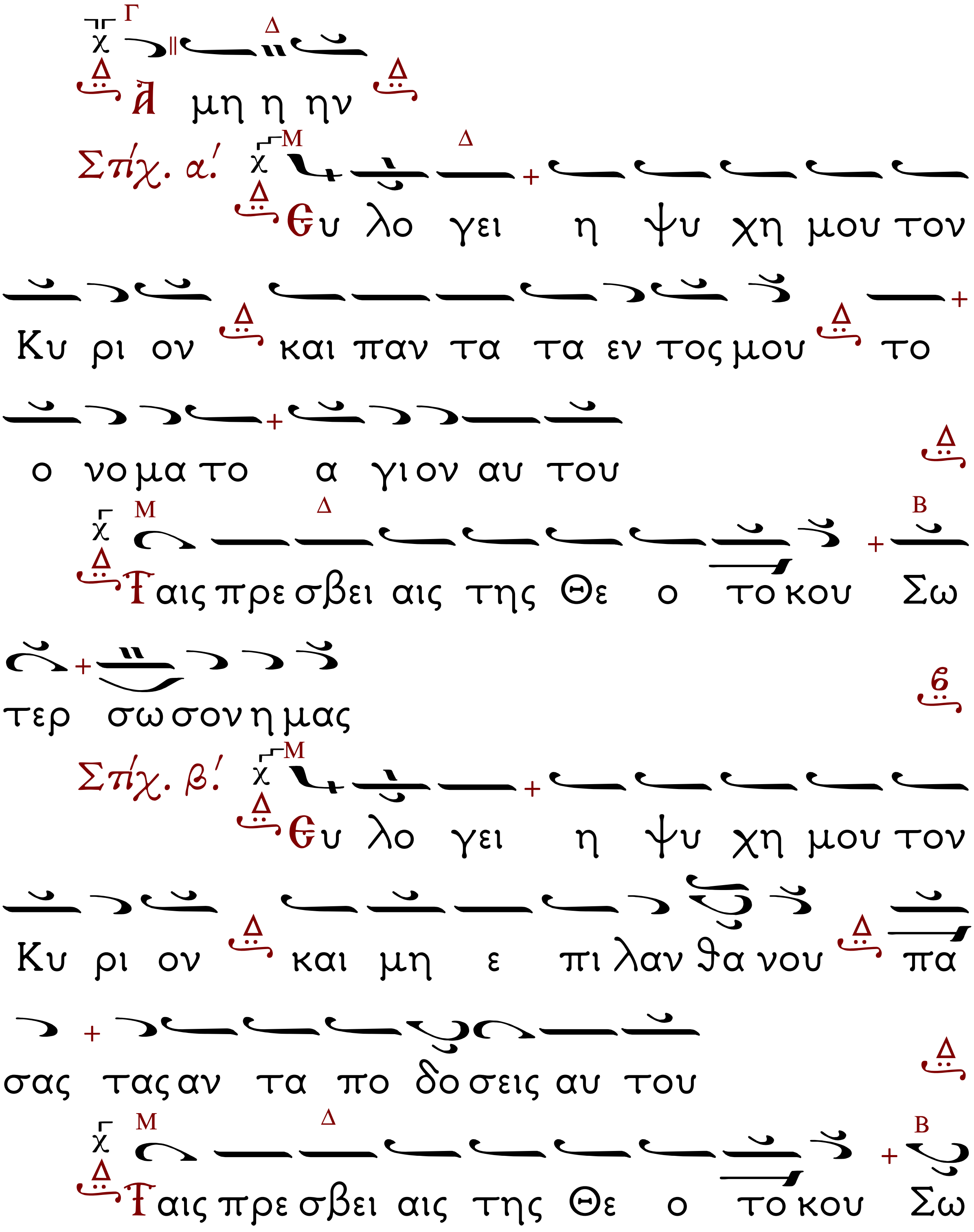

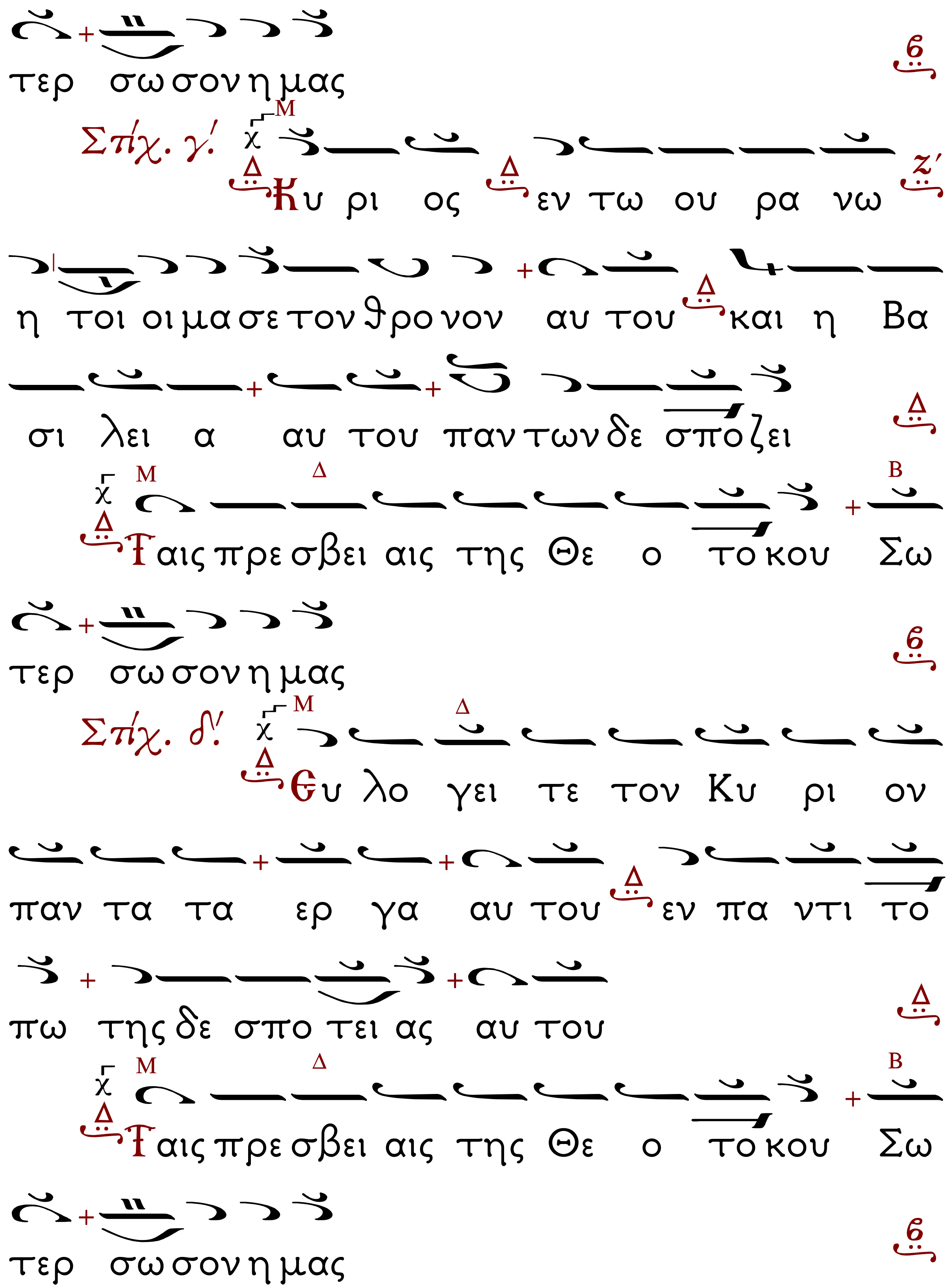
τερ σω σον η μας
Στίχ. γ'.
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω
η τοι οι μα σε τον θρο νον αυ του και η Βα
σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας
Στίχ. δ'.
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον
παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το
πω της δε σπο τει ας αυ του
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω

τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'.

Α μη η ην

Στίχ. α'. Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου

ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου ι α

Στίχ. β'. Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις

αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ

του

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου ι α

Στίχ. γ' Τον ποι η σαν τα τον ου ρα

νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν

τα τα εν αυ τοις

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α

να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

λου ι α

Στίχ. δ΄. Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε α αν και γε νε αν

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι ω νας των αι αι ω νων α μην

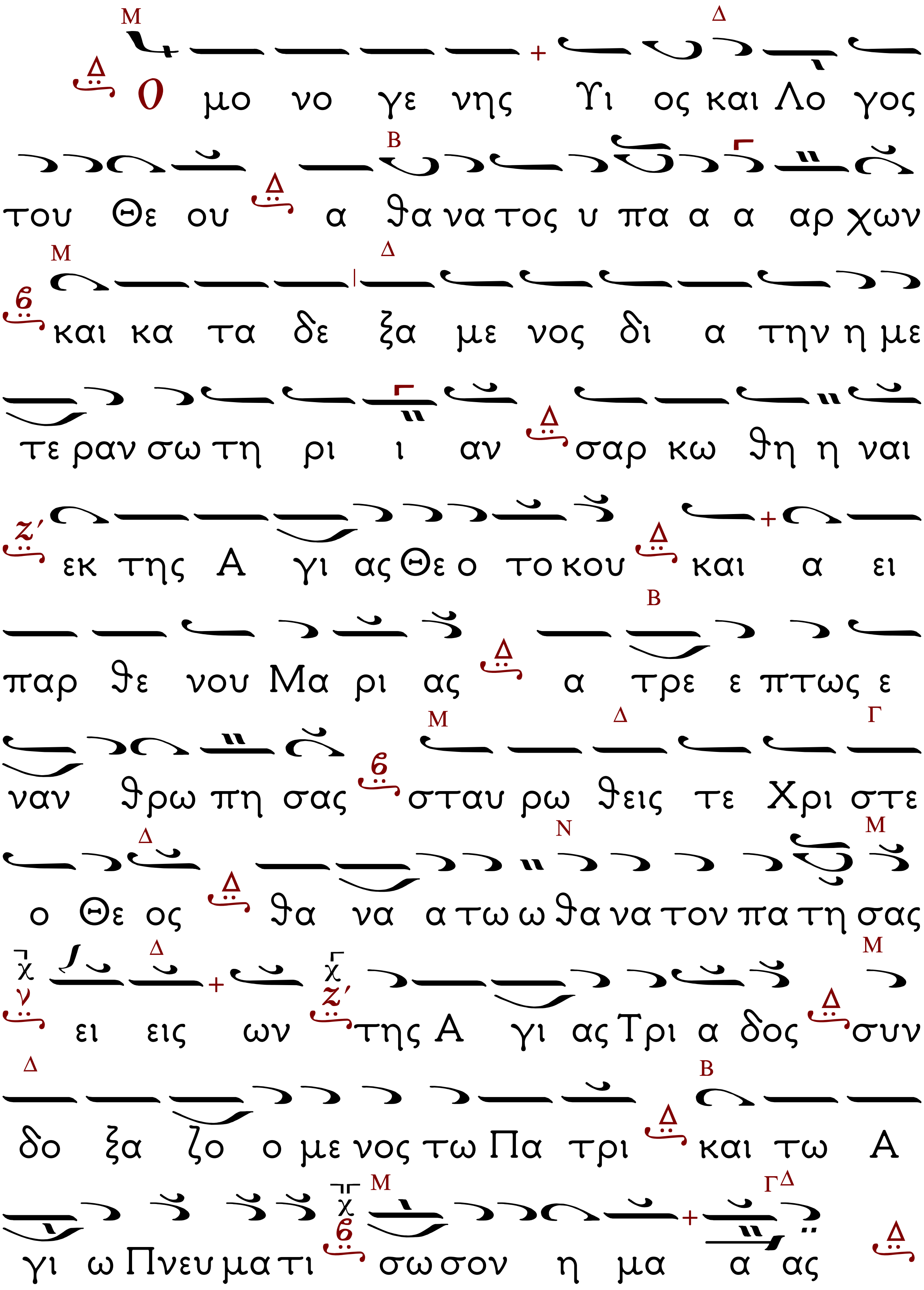
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ΄. Ἦχος α΄.

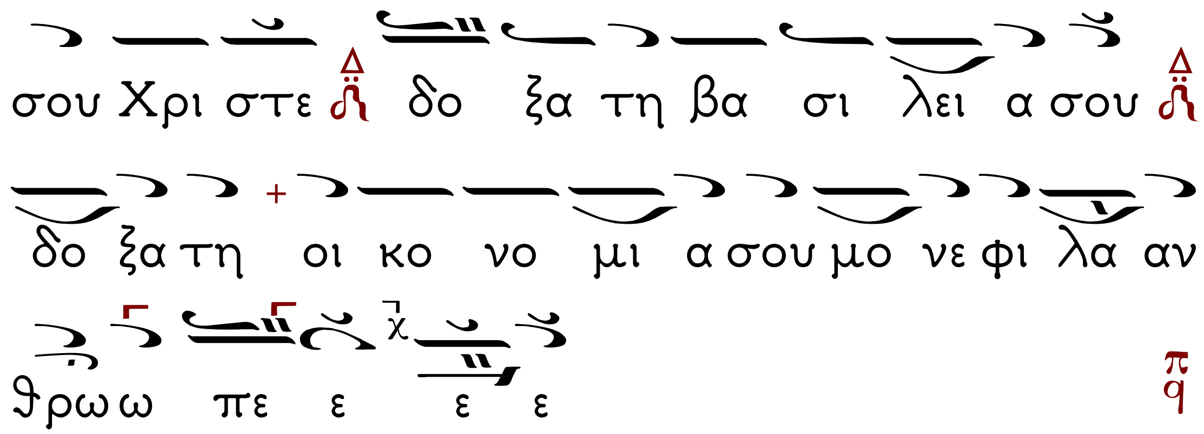
σου Χρι στε δο ξα τη βα σι λει α σου
δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι λα αν
θρω ω πε ε ε ε

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

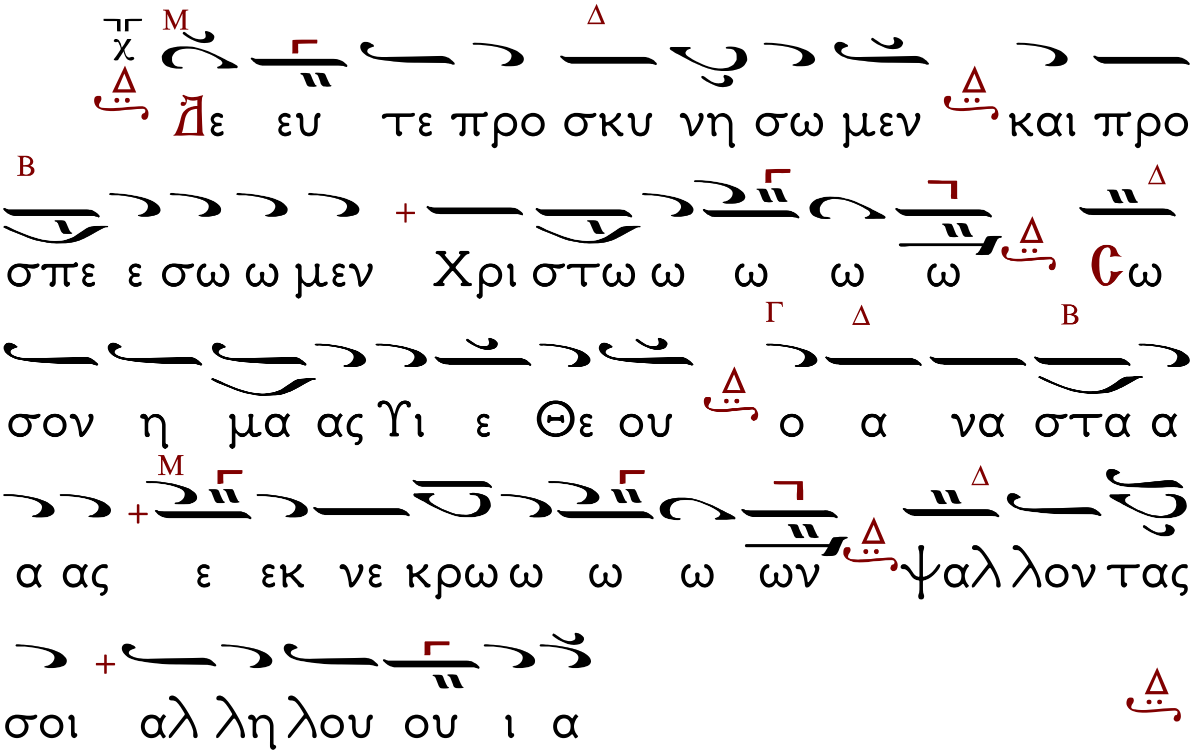

Ἀπολυτίκιον

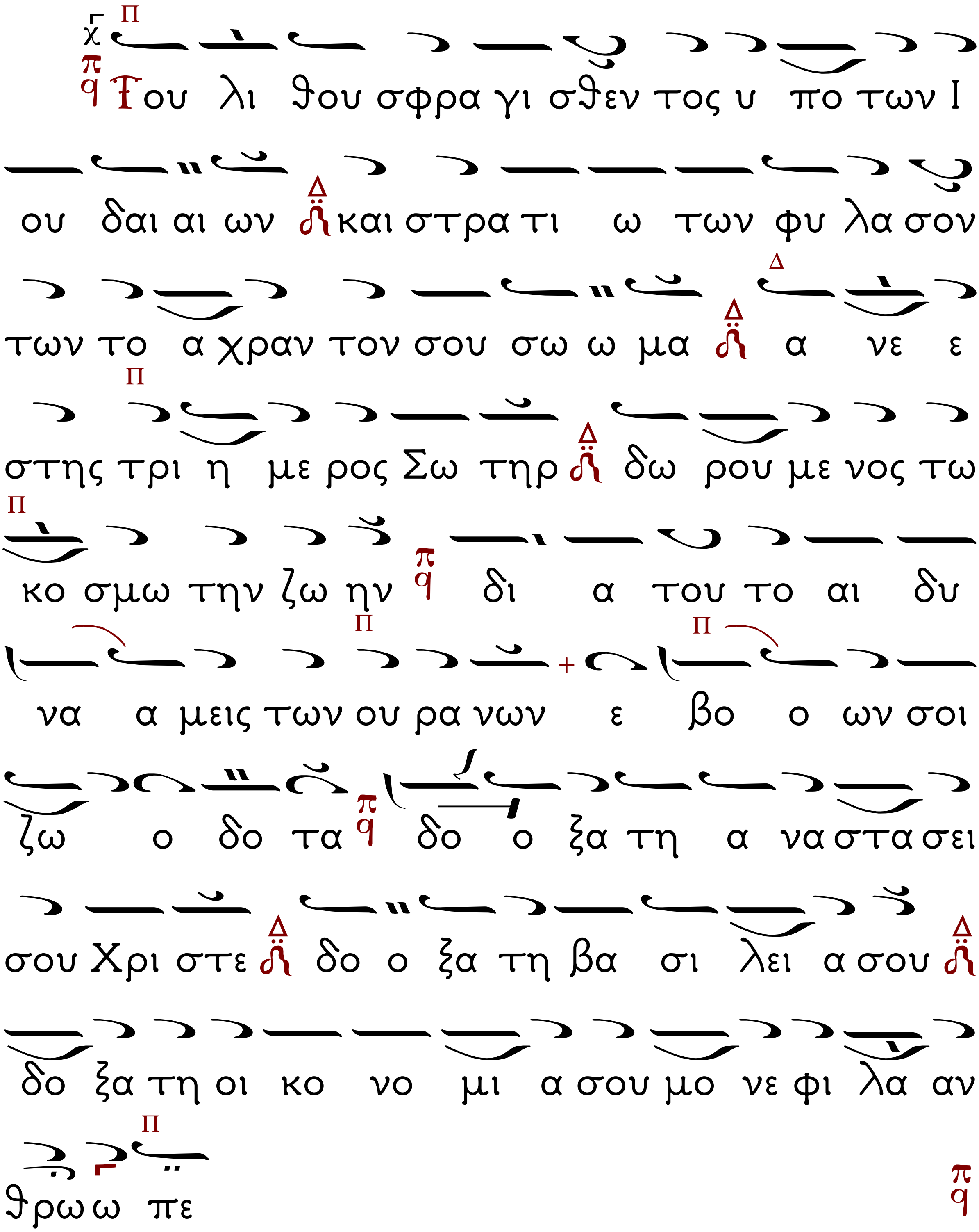

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Κυριακῆς.

Ἦχος Δι

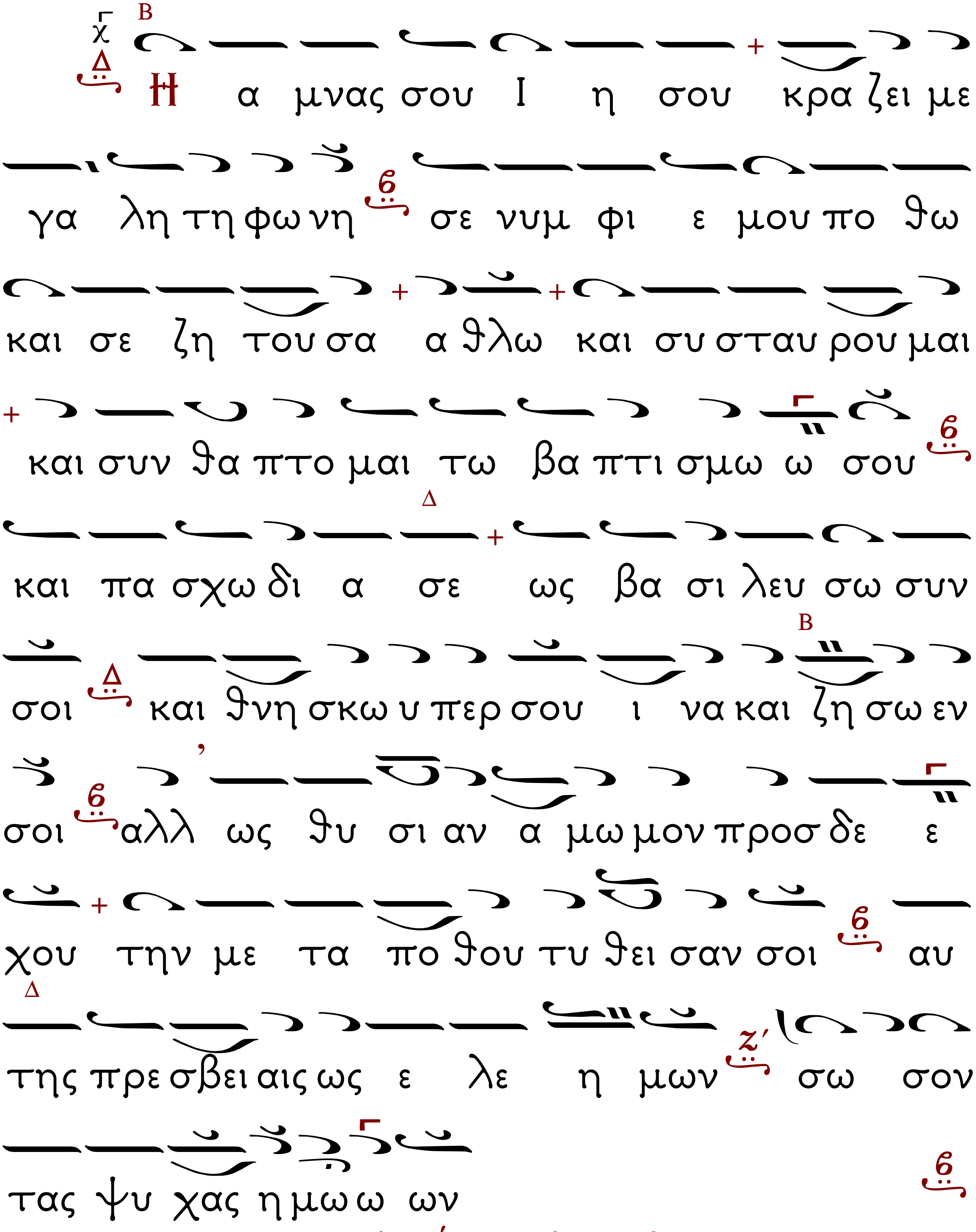

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Ἦχος Δι

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΠΕΜΠΤΗ ΙΕ΄, ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 3:23-29; 4:1-5

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ᾿ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ᾿ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὤν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε

ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'.

Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ᾽ ἐμέ.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Ει δο μεν το φως το α λη θι νον ε
λα βο μεν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο
μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ἦχος Δι

Α μην α μην α μην εις α φε σιν
α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
ω ω νι ον

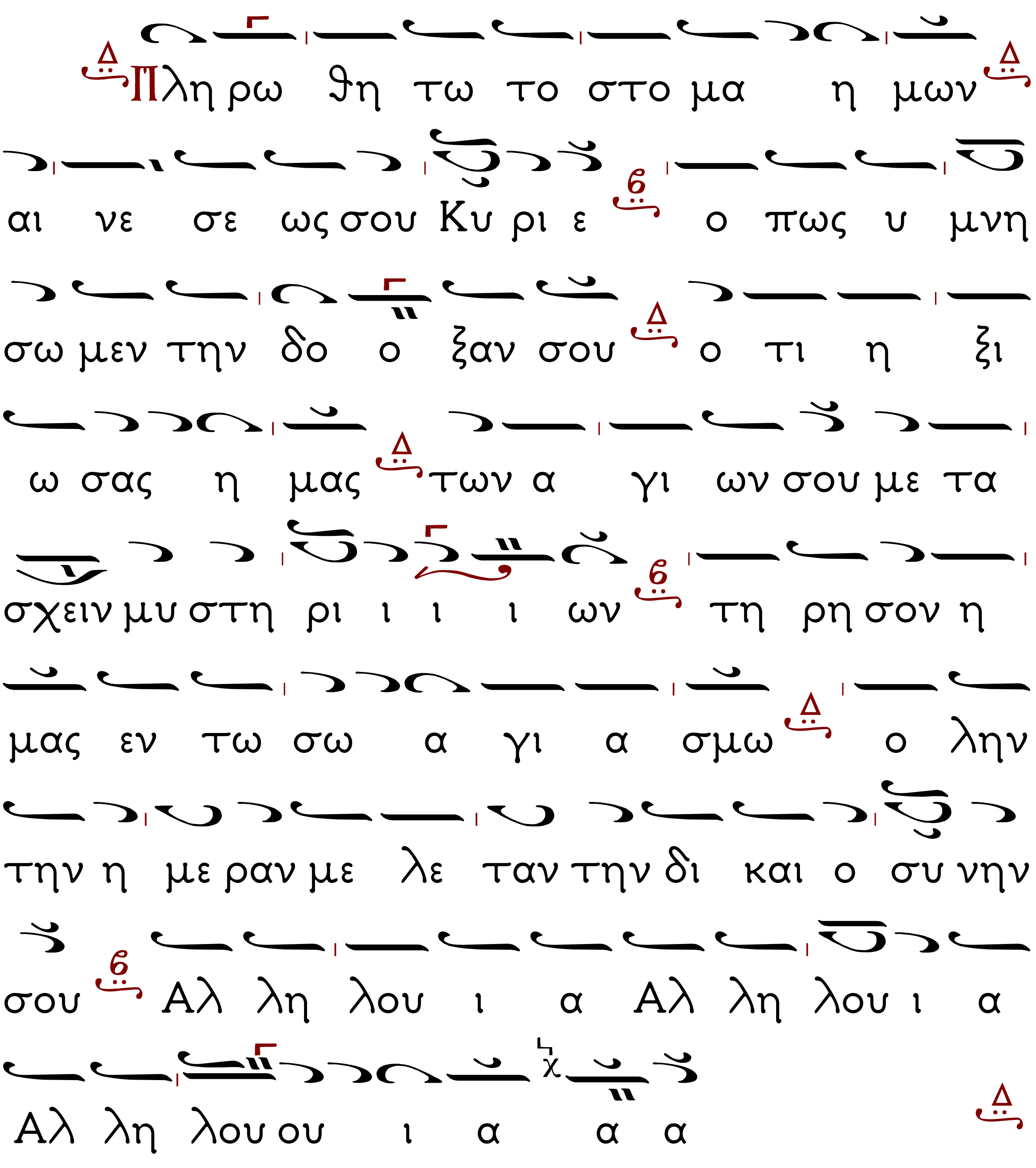
Πλη ρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι
ω σας η μας των α γι ων σου με τα
σχειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η
μας εν τω σω α γι α σμω ο λην
την η με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην
σου Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α
Αλ λη λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Α α μην Ει η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελῳδός»
τοῦ πατρός Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.